

Domoljub

V Ljubljani, 24. avgusta 1938

Leto 51 • Štev. 34

Naša zunanja trgovina in slovenski kmet

Tega vprašanja pred vojno sploh nismo poznali. Prav vse svoje pridelke smo z lahkoto in po primerni ceni prodajali v alpske dežele (na Gornje Štajersko in v Nižjo Avstrijo ter velikim eksporterjem v Trst in v Reko, odkoder so jih pošiljali potem tudi v pokrajine v Sredozemskem morju. V alpske dežele smo prodajali vino, sadje, mleko, živino, maslo, jajca itd., v Trst in Reko pa mleko, krompir, živino, fižol, zelje, les itd. In kako lahko je vse to šlo. Edina ovira, ki je nekoliko omejevala popolnoma svobodno trgovino z drugimi državami, so bile carine, a ker so bile te stalne, trgovinske pogodbe sklenjene na dolge dobe, cene tudi dokaj stalne, nikjer pa nobenih drugih sitnosti in ovir, sta kmet in izvoznik lahko računala s stalnostjo trga in cen in kmet je svoje gospodarstvo z zaganjanjem lastne uspešnosti v zanesljivo rentabilnost.

Ze svetovna vojna je te razmere pri korenitih predrugačila. Ves izvoz in uvoz je skoraj naenkrat ugesnil in da bi države na eni strani preskrbele prehrano ljudskih množic in armad, na drugi strani pa preprečile navijanje cen, so začele namesto dotlej svobodnega gospodarstva uvajati hitro vezano vojno prehranjevalno gospodarstvo, ki v bivši avstro-ogrski monarhiji nikakor ni bilo slabo organizirano. Vlada je ustanovila celo vrsto central, ki so dobivale monopol za nakup pridelkov in izdelkov in uvedla je najvišje (maksimalne) cene, toda polagoma naraščajoče pomanjkanje je bilo močnejše nego vse odredbe in proti koncu vojne je začelo vedno bohotnejše cvesti verižništvo, špekulacija itd.

Konec vojne je ustvaril iznova čisto drugačen položaj. Mnogo evropskih držav je bilo naravnost izstradanih, zato se ni zelo povečal le odjem doma, temveč je bilo mogoče tudi eksportirati kar in kolikor si hotel. Toda temu je vsaj za premagane države (Avstrijo in Nemčijo) naredilo le prehitro konec razvrednotenja njih valute. Šele po l. 1923. so začele vse države zopet strmeli za ustaljenjem svojega denarja. Toda tedaj so se pokazale šele tudi vse prave posledice vojne, namreč silno obubožanje večine vojujočih se držav. Nekaj časa so skušale živeti od ameriških posojil, toda tamošnji kapitalisti so postajali vedno manj radodarni in so opozarjali Evropo, naj si skuša pomagati sama s preusmeritvijo svojega gospodarstva.

Začela se je nova doba svetovnega gospodarstva. Da čim bolj omeje svoj uvoz, so začele industrijske države na vso moč pospeševati svoje kmetijstvo, kmetijske države pa

ustanavljati svojo lastno industrijo. To je povzročilo silen dvig tozadevnih carin povsod. A niti to ni še vsem zadostovalo, kajti mnoge države so začele uvoz nekaterih predmetov kratko in malo prepovedovati, nekaterih predmetov pa puščati v državo le v skromno odmerjeni množini (kontingentiranje), da s tem čim najbolj zavarujejo domačo proizvodnjo.

Ta gospodarska politika je najbolj prizadela kmetijske države. Kakor smo videli že zadnjič, jih je v vseh evropskih državah na vsej črti spodrivala prekomorska konkurenca s svojimi dobrimi in cenenimi pridelki, na drugi strani pa zares velik dvig kmetijstva v uvoznih industrijskih državah. Za nas so prihajali v poštev pred vsem avstrijski, nemški in italijanski trg. A kaj vidimo v teh državah.

Avstrija je pridelala:

	pred vojno	l. 1935
pšenice	270.000 ton	422.000 ton
krompirja	1.300.000 „	2.400.000 „

Se večji je bil napredek v Nemčiji. Ta je pridelala:

	pred vojno	zadnja leta
pšenice	3.760.000 ton	4.670.000 ton
krompirja	38.000.000 „	55.300.000 „
goved	18.470.000 glav	20.470.000 glav
perutnine	72.000.000 „	97.000.000 „

In Italija? Tam so pridelali:

	pred vojno	zadnja leta
pšenice	4.990.000 ton	8.060.000 ton
krompirja	1.650.000 „	2.870.000 „
goveč	6.200.000 glav	7.300.000 glav

Navedli smo le par držav in pridelkov, a slično je bilo tudi v Franciji, v Švici, Belgiji in drugod ter glede vseh vrst kmetijskih pridelkov in prireje.

Ze sama ta dejstva govore dovolj glasno, kako zelo se je poslabšal položaj za vzhodno-evropske kmetijske države, ne glede na to, da so skoro vse države uvedle za meddržavno trgovino v svrhu zavarovanja svojega gospodarstva še vse mogoče druge ovire in težave (n. pr. kliringe l. dr.)

Naša država je izvozila lani za okroglo 6.272 milij. dinarjev vrednosti. Od tega je bilo poljedelskih pridelkov za 1939 milij. din, živinorejskih pa za 1.535 milijonov, torej skupno za 3.474 milijonov dinarjev, ali za več kot 55% vsega našega izvoza. Mi smo kot kmetijska država torej prav življenjsko navezani na izvoz naših kmetijskih pridelkov. Če ugasne ta, se zamaje vse naše gospodarstvo. Naša država, zlasti Slovenija, kolikor pride s svojo beračijo sploh v poštev, izvaža po ogromni

večini na zapad in sever. Samo v Avstrijo in v Nemčijo je šlo okroglo 40% našega izvoza, v Italijo pa 15%, pred leti pa celo 25 odstotkov. A ravno tise države, v katere gre naš izvoz, se — kakor smo spredaj povedali — vedno bolj osamosvajajo in od nas vedno manj potrebujejo. Za enkrat Italijani res potrebujejo morda samo naš les, a ni izključeno, da se bo obrnilo še to na slabše, kajti zadnja leta so pogozdili ogromne ploskve in vse kaže, da bodo rodila tudi ta njih prizadevanja uspeh.

Lepota naših vasi

Pozdravljam te, slovenska vas! Pozdravljam te v žaru tvoje lepote! Ob beli cesti ležiš na prijaznem gričku, ravno toliko vzvišena nad ostalim svetom, da te ves cestni prah ne doseže, da te vse cestno blato ne zamaže. Sredi vasice kraljuje vaška cerkev podružnica, okrog nje se gnetejo hiše in domovi, okrog domov ponosni sadni vrtovi, zpomladni polni čistočnega cvetja, jeseni pa upognjeni pod težo bogatega sadnega pridelka. Ob stenah cvetje dehtečih vrtnic, na oknih pa roženkravt, nagelj, rožmarin in še drugo cvetje, dehteče in cveteče. Od ceste sem do hiš pa z belim peskom nasute steze, kakor beli trakovi, ki vežejo cesto s hišami in tudi hiše s cestami.

Lep utis naredi na zunaj naša vas na človeka. Slikovita je njena lega. Potnik se ne more načuditi okusu, s katerim je naš človek lepšal in krasil našo že itak lepo zemljo. Ze sami po sebi lepi naši kraji so tako postali po slikovitosti naših vasi še lepši. Ali se sedanji rod te lepote še zaveda?

Nekam razorana vaška pota ponekod molče razodevajo, da gineva slikovitost naših vasi. Ni morebiti kriva temu zanikrnost in malomarnost, pač pa nezavednost in spačnost okusa. Današnjemu rodu se zdi lepa le s trgovinami in z izložbami obložena dolgočasnost mestnih trgov in ulic. Ta izkvarjeni okus, hrepenenje po lahkotnem mestnem življenju in beg s kmetov v mesto: ali ni vse to nekako v tesni zvezi? Semtertja je tega zanemarjanja krivo seveda tudi pomanjkanje delovnih moči na kmetih, torej spet nepotreben beg iz rodne grude.

Marsikje kazi lepoto naše vasi napačen odtok gnojnice tam po vaških ulicah. Pomanjkanje čednih gnojničnih jam. Namesto, da bi se gnojnica otekala tja, kamor spada, pa sihi na pota in ulice, kjer dela neznosni smrad, koder se rede in pasejo celi roji muh in mušic, ki nadlegujejo ljudi in živino. Pa tudi v zdravstvenem oziru ti roji niso ravno najbolj potrebni in bi ne bilo nobene po-

(Nadaljevanje na prihodnji strani)

sejne škode, če bi ta golazen po naših vaseh kar kmalu izginila. In z njo naj bi morda izginila tudi tista dolgočasna pesem urbov in publiček, ki moti in kali nočni mir naših sicer mirnih in prikupljivih vasi in vasice.

K prijaznosti naših vasi spada seveda tudi notranja lepota naših domov. Čedna, snažna in lepo pometena veža in stanovanjska hiša, tam v kotu bela javorova miza, lepo izrezljani stoli in gladke klopi: koliko pripomore vse to k lepoti naše vasi!

Zapomnimo si pa še prav posebno, da so največji kras naših vasi še vedno le ljudje. Vsa lepota izgine iz vasi, če v njej ni prijaznih ljudi. Najprej seveda morajo biti ljudje prijazni med seboj. Nepotrebne, dolgotrajne pravde med sosedi so že nekatero našo vas naredile za živ pekel na zemlji. Večne pravde, večno zmerjanje, neprestani prepiri in srečavanje jezogledih obrazov: vse to lepote naših vasi prav nič ne dviguje, pač pa jih zelo tlačí in pokopuje. Saj veste, kaj pride iz takih zmed in kolobocij. Škodoželjnost, nevoščljivost, kletev, častikraja, opravljanje, obrekovanje in še dolga, dolga vrsta temu podobnega. Če potem še pride v vašo vas tujec, ki ga vse to nič ne briga, pa mu kdorkoli v svoji vsiljivi prijaznosti začne mašiti ušesa z vsemi temi neprijetnostmi, ki ga seveda tudi prav nič ne brigajo; vidite, take reči pa ne donašajo našim vasem nobene lepote in nobene prikupljivosti.

Našim vasem krade lepoto nepotrebno kaljenje nočnega miru. Tole naj bi si zapomnili ne samo naši domači ponočnjaki, ampak prav tako tujci, ki hodijo skozi naše vasi po svojih opravkih, mestni izletniki, ki mislijo, da jim je na kmetih vse dovoljeno, tudi kricanje in vpitje in krockanje po naših vaseh.

Lepoto našim prijaznim in lepim krajem jemlje tudi tista sirova neotesanost, ki misli, da se sme obregniti ob vsakega človeka, kdor se je kdaj namenil, da boče hoditi skozi naše vasi. Popoten berač in njemu podoben brezposelni tovariš nimata miru pred vaško otročadjo; miren potnik mora čutiti neprijazno psovko in zbadljivko, če se le prikaže za nekaj kilometrov zunaj svojega domačega kraja, duhovnik sliši za seboj znano zmerjanje in zapostavljanje njegovega stanu. Ta ali oni ni še nikdar hodil skozi naše vasi in ni še nikomur skrivil lasu, toda nekatero sirovno menijo, da jim morajo pokazati neprijazno lice naših krajev in vasi. Le zakaj in čemu?

Lepo so naše vasi in vasice. Veseli jih moramo biti domačini in tujci. Z veseljem se raduje naše oko nad slikovitostjo naših cerkvic sredi belih hiš in rodovitnih vrto, ki spreminjajo sicer morebiti enolično podobo naših ravnin in morebitno dolgočasnost naših dolin. Glavna lepota naših krajev pa so vendar le ljudje, ki po njih hodijo in ki v njih prebivajo. Naj bi se svojega pomena in namena za lepoto naših krajev vedno zavedali in nam, našim krajem in vsemu našemu ljudstvu vedno bili v čast in v ponos!

Pogreb voditelja Slovakov

Ze zadnjič smo kratko poročali, da je umrl voditelj slovaškega naroda Hlinka. Njegova smrt je hud udarec za trpeči slovaški narod. Cela dežela je žalovala ob mrtvaškem odru svojega očeta in tisoči so se pomikali mimo umrlega noč in dan ter molili za svojega dobrotnika. Svetovno časopisje na široko piše o možu, ki je toliko žrtvoval in storil za svoj narod. V nedeljo popoldne so na svečan način pokopali truplo pokojnega slovaškega voditelja. Pogreb je imel poseben značaj, ker se je pokazalo prav v tem trenutku, da je slovaški narod zvest svoji državi, čeprav so mnogi trdili, da temu ni tako. Ogromne množice ljudi so se zbrale, prepevale pobožne pesmi in na glas molile za pokoj duše Andreja Hlinka. Krsta je bila na mrtvaškem odru v cerkvi, kjer je Hlinka župnikoval 30 let. Ob 4 popoldne se je začel pogreb. Krsto so položili na omer pred šolo, ki jo je Hlinka zgradil s svojimi sredstvi. Tu so se zbrali pred-

sednik vlade dr. Hodža, ostali ministri in zastopniki parlamenta, diplomatskega zbora ter raznih organizacij in zastopniki s Poljske. Tudi vojska je izkazala zadnjo čast velikemu borcu za pravice in svobodo slovaškega naroda. Pogrebne obrede je opravilo pet slovaških škofov, na čelu z nadškofom Vojtlačkom. Poleg njih pa je bilo zraven še nad 300 duhovnikov. Prvi se je od Hlinka poslovil ružomberški župan, za njim pa predsednik vlade dr. Hodža, ki je avlavl Hlinko kot prepodritelja narodne zavesti slovaškega naroda in velikega bojovnika poštenega srca, ki je delal samo za dobro svojega naroda. Hlinkovo veliko delo pa je očrtal poslanec dr. Tiso. Poudarjal je neomajno zvestobo Slovakov do Andreja Hlinka in do češkoslovaške države. Pogreb je trajal dobre štiri ure, tolike množice ljudstva so bile v sprevedu. Ze v mraku so krsto s truplom Andreja Hlinka položili v grob.

Socialno zavorovanje našega kmeta

Stvar strokovnjakov je izdelati podoben načrt kakor izvesti starostno zavorovanje kmeta. Vendar je prav, da tudi tisti, ki naj bi od stvari same imeli največ koristi, pove svoje mnenje. Toda ni lahko od nas kmetov izvleči kakšnih gotovih predlogov, ne o tem, pa tudi ne o drugih vprašanjih. Je že tako, da je treba ljudem včasih najboljšo stvar takorekoč vsiliti.

Podpisani sem skušal v zasebnih razgovorih, kakor tudi na posebnih sestankih kmečkih zveze zbrati nekaj osnovnih točk, na katere naj bi se načrt o starostnem zavorovanju opiral.

1. V splošnem smo kmetje mnenja, da brez starostnega zavorovanja ne bo več mogoče izhajati, ako nas še sploh smatrajo za enakovredne ljudi. Ali naj bo kmečki človek edini, ki na starost ne bo imel pravice živeti.

2. Največja ovira starostnemu zavorovanju je v tem, da kmet ne bo zmožen plačevanja. Zaradi tega se kmet za zavorovanje ne more prav navdušiti. Toda jaz sem mnenja, že je danes uradnistvu za 6 do 8 urno delo zagotovljeno brezskrbno življenje s popolnim bolniškim in starostnim zavorovanjem, če so v vsem preskrbljeni skoraj drugi poklici, da če se tudi pri delavstvu skuša čimbolj doseči možnost življenja s popolnim zavorovanjem na podlagi največ 8 urnega delavništva, bi pač smel tudi kmet in kmečki delavec za svoje 12 do 16 urno delo upati na podporo za starost in bolezen in če tega danes sam ne more, mu je treba pomagati, četudi na račun drugih stanov. Sem celo mnenja, da naj bi starostna renta ne bila premajhna, ampak v primerzem razmerju z uradniškimi pokojninami.

3. S starostnim zavorovanjem naj bi bilo združeno tudi bolniško zavorovanje že zaradi pravičnosti, da ne bi najprejkejši ljudje, ki ukaajo visoko starost uživali sadov šibkejših. Da bi bilo treba čim manj plačevati in bi bilo izključeno izkoriščanje, naj bi bilo na račun blagajne le zdravljenje v bolnišnicah. Za lažje primere pa bi vsak zavarovane moral delno sam plačevati.

4. Zavorovanje naj bi v okvirju državnega zakona izpejala vsaka banovina zase. Ljudje se najbolj boje kake »centralne« in drage uprave.

5. Največ razumljivih pomislekov proti zavorovanju bodo imeli večji posestniki, ki na zavorovanju niso nujno zainteresirani, poleg tega se boje tudi dajatev za posele in delavce. Ako pa se ne bo tudi kmečkemu delavstvu zagotovila vsaj prekrba za starost, kmalu posla ali delavca ne bo več dobili. Saj imamo že danes primere, da je mnogoljce posel pri hiši gospodar in ne posestnik, ker se mu ne upa reči besede, v skrbi, da bo izgubil edinega delavca. Poleg tega je treba računati, da se bodo istočasno, ko se bodo začele izplačevati starostne rente, tudi bremenila prekrbo ubogih pričela zmanjševati.

6. Vendar je pravilno, da naj vsak zavarovane vsaj del premije plačuje sam. Remica je, da ljudje dostikrat vkljub revščini marsikaj ob raznih

prilikah zapravijo brez nujne potrebe, dostikrat ravno iz obupa, ker vidijo le temno bodočnost. Kako prijetna bi bila zavost in za marsikateroga vzgojna, da sam, čeprav s težavo, polaga temelj za brezskrbno starost. Država, ozir. banovina naj bi prisločila toliko v pomoč, kolikor bi ljudje sami ne zmogli.

7. V načrtu bi bilo tudi poskrbeti, da bi delomrznosti, ki se dobe povsed, neopravičeno ne vživali sadov delavnih ljudi.

8. Končno smo kmetje mnenja, da so potrebna tudi druga zavorovanja, toda bele v drugi vrsti in le na podlagi temeljitega študija in izvedena z najmanjšimi upravnimi stroški.

Z navedenimi predlogi sem hotel vsaj nepopolno označiti naše mnenje o kmečkem zavorovanju. Zaredam se, da je to vprašanje silno težko in da je tudi povod za razmišljanje o drugih enako važnih vprašanjih n. pr. kako sploh zagotoviti kmečkemu ljudstvu najnujnejši življenjski minimum. Toda zadovoljni smo zaenkrat lahko, da so na tako pereča vprašanja sploh začeli misliti. Pozno je že, pa upajmo, da še ne prespozno.

Potočnik Ivan, kmet.

Zadružna šola v Ljubljani

Kot vsako leto se bo tudi letos sredi oktobra začela v Ljubljani Zadružna šola in bo trajala do Velike noči. Vršila se boista letos dva tečaja. V prvem tečaju se bo poučevalo tako kot druga leta, v drugem tečaju pa se to to zadružno znanje razširi in izpopolni. Za vse naše zadružno gibanje je Zadružna šola ogromnega pomena. Kmečki sinovi se tu nauče temeljnih pojmov o zadružništvu, da morejo pri zadrugah sodelovati kasneje kot člani načelstev in nadzorstev. Toplo priporočamo, da se priklase v to Zadružno šolo zlasti fantje iz takih krajev, od koder še nobeden ni bil v tej šoli. Zeli se za sprejem vsaj starost 18 let. Pročnje naj naslove prosilci na Zadružno zvezo v Ljubljani. Pročnji je priložiti zadnje šolsko izpričevalo in rojstni list. Zadružna zveza nudi svojim gojencem prosto stanovanje, kurjavo in razsvetljava. Podpor Zveza ne daje. Pričakovati pa je, da bo dala banska uprava nekaj podpore posameznim gojencem. Nikomur pa ne bo žal za denar, ki ga bo žrtvoval za to šolo. Kdor vloži pročnje na Zadružno zvezo, naj prosí za priporočilo pri domači zadrugi, ki je včlanjena pri Zadružni zvezi.

Dobro in poceni

kupite vsakovrstno oblačilno blago pri staroznani manufakturni trgovini

Janko Češnik

Ljubljana, Lingarjeva ulica 1.

KAJ JE NOVEGA

ZAHVALE

Podpisani naznanjam, da sem prejel požarno podporo tisoč dinarjev takoj po prijavi požarja, za kar se najprizadejše zahvaljujem in priporočam »Domoljuba« vsakomur, da si ga naroči in ostane njegov zvest naročnik. Podpisani sem letos prvič naročnik »Domoljuba«, pa mu hočem tudi dalje ostati zvest, ker mi je kot najboljši prijatelj pomagal v sili in nesreči.

Martin Operčan,

Libeliška gora 42, Libeliče pri Prevaljati.

Podpisana se lepo zahvaljujem za požarno podporo, ki sem jo po župnem uradu prejela od uprave Domoljuba, ker mi je letos 29. julija pogorela hiša.

Zvesta hočem ostati »Domoljuba« in ga tudi drugim priporočiti.

Gozd-Zavrh 7, 15. VIII. 1938.

Sušnik Jožefa, posestnica.

OSEBNE VESTI

n Kraljevič Andrej je zbolel te dni na vnetju slepiča. V ljubljanskem Leonišču sta kraljeviča uspešno operirala dr. Lavrič in dr. Dragaš. Stanje malega bolnika je popolnoma dobro.

d Na vnetju slepiča je oboliel zagrebški nadškof dr. Stepinac. Nadškofa je uspešno operiral v bolnišnici usmiljenih sester vseučiliški profesor dr. Budisavljevič. Bolnik se dobro počuti.

o Zlato sv. maše je daroval ono nedeljo profesor in monsignor. J. K. Vreže v Mariboru. Na mnoga leta!

V vsako hišo Domoljuba!

Slovesen sprejem zunanjih ministrov držav Male zveze, ki so prišli na posvetovanja na Bled

DOMAČE NOVICE

d Nedeljske prireditve. V nedeljo je bil v Škofji Loki mogočen tabor Kmečke zveze, ki se ga je udeležilo 3000 ljudi. Ko je pester sprevod prišel na slavnostni prostor, je bila najprej sv. maša s cerkvenim govorom, nato blagoslovitev zastave Mladinske KZ. Zmirec, potem pa zborovanje, ki ga je vodil organizator tabora g. veterinar dr. Kocjan. Govorili so: župan iz Selc g. Megušar kot zastopnik

Notranji minister dr. Anton Korošec med voditelji slovenskih obrtnikov na obrtniškem zborovanju v št. Vidu nad Ljubljano

Kmečke zbornice, predsednik Mladinske KZ Jakob Klobovs in v imenu Kmečke zveze g. Strein, župan iz Komende. — V št. Vidu nad Ljubljano je bil tabor in občni zbor Zveze slovenskih obrtnikov. Po cerkvenih pobožnostih se je pričelo lepo zborovanje obrtnikov, na katerem so govorili voditelji Zveze. Popoldne je prispel v št. Vid tudi minister dr. Anton Korošec, ki je obiskal prekrasno

razstavo šentviških obrtnikov in se je dalj časa pomudil tudi med obrtniki. — V Laškem pri Celju je bil lep tabor naše katoliške mladine, ki se ga je udeležilo do 5000 ljudi. Tabora se je udeležil tudi g. minister dr. Krek, ki je po končanem telovadnem nastopu spregovoril navzočim množicam. — Isti dan so se množice ljudstva zbrale tudi v Dobrepoljah na Dolenjskem in v Metliki na prosvetnih taborih dolenske in belokranjske mladine.

d Velik evharistični kongres je bil zdnja dva praznika na otoku Krku. Namenjen je bil predvsem za severno Dalmacijo in Hrvaško Primorje. Začetek kongresa je bil v nedeljo popoldne ob 5 z govorom, ki ga je imel v cerkvi na Krku tamkajšnji škof dr. Srebrnič. Zvečer je bila veličastna procesija

v kateri so nosili tudi Marijino sliko. Procesija je šla okoli pristanišča ter se spet končala v cerkvi, kjer je opolnoči daroval škof dr. Srebrnič slovesno sv. mašo. Na praznik so začeli prihajati ljudje še v večjih množicah na ta kongres. Ob 9 je bila slovesna sv. maša, ki jo je daroval senjski škof Viktor Burič, pridigo pa je imel djakovski škof dr. Akšamovič. Ob 9.30 je bilo javno cerkveno zborovanje pred parkom kralja Tomislava, popoldne pa je bilo nekaj ločenih zborovanj za moško, ženske in mladino. Zborovanja se je udeležilo okoli 10.000 katoličanov.

d Slinavka in parkljeva sta se pojavili v Ljubljani. Vsem trošarinskim postajam so dostavljena potrebna razkuževalna sredstva. Do preklica je strogo prepovedan dohod v mesto goveji živini z vprego. Istotako so ukinjena živinski sejmi. V mesto je dovoljen dostop samo klavnim živalim, katerih lastnik se izkaže s prenosom lastništva na živinskem potnem listu in to samo za zakol v mestni klavnici.

d Zgradba nove moderne mlekarne. Velika pridobitev za vso Gorenjsko bo gotovo zgradba moderne mlekarne v Čirčičah pri Kranju. Kr. banska uprava v Ljubljani je že kupila okrog 26.000 kv. metrov sveta, na katerem bodo postavili potrebne stavbe za obratovanje Gorenjskih mlekarskih zadrug. Ta zadruga bo poslovala za ves kranjski in škofjeloški okraj ter za dele radovljiškega, kamniškega, ljubljanskega in logaškega okraja. Kot člani te nove zadruge bodo mogle nastopiti samo mlekarne zadruge.

d Za dokončno organizacijo kmetijskih zbornic. Po volitvah uprav posameznih zbornic, ki so bile izvršene konec preteklega leta,

se je pokazala potreba po pravilnikih o osebju in o pokojninskem skladu teh zbornic. Šele potem bi mogle tvornice poslati svoje stalno osebje. Do sedaj so izročile svoje pravilnike v odobritev poljedelskemu ministru tri zbornice, medtem, ko bodo ostale to v kratkem storile. Te dni je poljedelski minister potrdil pravilnike kmetijskih zbornic za dravsko in moravsko banovino. Čim bodo potrjeni še pravilniki ostalih zbornic, se bo delo za organizacijo končalo, nakar bodo zbornice lahko začele s pospešenim delom za zaščito kmetijskih koristi.

d Cigani kot konjski tatovi. V noči na 8. avgusta so ukradli posestniku Ribiču Karlu iz Kališevca pri Rajhenburgu par ispih težkih konj, vrednih 10.000 din. Takoj je padel sum na cigane, ki so se dan prej peljali na vozeh mimo Rajhenburga. Po vaseh so spralevali za konje, zglasili so se tudi pri Ribiču in konji so jim bili prav všeč. Naslednja noč je bila deževna in ker Ribič ni imel hleva zaklenjenega, so lahko cigani nemoteno odpeljali oba konja. Komandir postaje je šel s svojimi orožniki takoj na delo. Šest dni in šest noči so jih iskali in v zadnji noči se jim je posrečilo prijeti v Bistri na Hrvaškem vse tri cigane, zloglasne Nikoliče. Enega konja so že prodali, toda lastnik ga je moral orožnikom vrniti. Ribič, ki je bil že ves potrt, je z veseljem odpeljal oba konja proti domu. Nikoliče sta pa močno uklenjene prignala orožnika v Rajhenburg, odkoder so jih odvedli v celjske zapore.

d »Dr. Šivanka«. Ze celih 15 let živi samo ob kruhu, soli in vodi neki 85 letni Proka Milutinovič, in ki se ga je prijelo ime »doktor šivanka«. Je to neke vrste podeželski krojač. Nekoč, pravi, da je imel celo šivalni stroj, pa ga je moral prodati, da je mogel plačati dolg. Od žalosti, ker je moral stroj prodati, je zbolel. Neka domača zdravnik mu je tedaj dejala, da bo ozdravel le, če bo jedel samo kruh in sol. Proka pravi, da še nikdar ni bil tako zdrav kot zdaj. Tudi ne pije drugega kot vodo. Tobaka prav tako ne mara. Veako jutro se hodi umivat k tekoči vodi, ker pravi, da je tudi to predpogoj za dolgo življenje. Po navsvetu one »zdravnice« se tudi ne sme nikdar od petkih greti ob ognju. Pri njem pa je zanimivo tudi to, da že 20 let prostovoljno živi v zaporu. Občina mu je odstopila v občinskih

Značilna izjava ameriškega državnega predsednika

V Kingstonu ob Ontarijskem jezeru v Kanadi je ob priliki svojega imenovanja za častnega doktorja tamošnjega vseučilišča ameriški državni predsednik Roosevelt rekel tudi sledeče:

USA ne bo držala križem rok, če bi kak tujna država grozila Kanadi. Kanada in Združene države imajo skupno civilizacijo in kulturo, ki nimata nikakih državnih mej. Ne morem prepovedati svojim narodom, da imajo boljše mišljenje o kakem načinu vladavine, kakor pa o drugih. Mi v Ameriki nismo več kakor nekaj na oddaljenem svetovnem delu in tudi nismo zavarovani pred mednarodnimi viharji z one strani Oceana. Več ne moremo trditi, da nam ti viharji ne bi mogli kaj škodovati. Zdaj smo tudi mi v Ameriki

postali predmet velikega zanimanja vseh generalnih štabov in vseh središč za propagando z druge strani Oceana. Naše gospodarstvo, naša trgovina in industrija in naša vojaška sila ter sila mornarice so napravili iz nas činitelja življenjskega pomena za svetovni mir brez ozira na to, ali si želimo, ali pa ne želimo igrati to vlogo. K sreči mi v USA in v Kanadi moremo z vedrim čelom gledati nasproti vsem možnostim, ker se zavedamo, da ne bomo opustili nikakega sredstva kakršnekoli vrste, ki bi nam omogočilo doprinesiti kaj za utrditev svetovnega mira. Pa tudi če pri tem ne bomo uspeli, se bomo mogli vsaj tolažiti s tem, da bo ameriška polobla v vsaki priliki silna trdnjava za obrambo civilizacije.

zaporih sobo, v kateri stanuje. V njej se je naselil takoj po svetovni vojni.

d Za boljše suhe slive. Na predlog oddelka za rastlinsko proizvodnjo v kmetijskem ministru je to ministru odobrilo sledeče podpore: Banski upravi v Sarajevu 90.000 dinarjev, banski upravi v Banjaluki 64.500 dinarjev, banski upravi v Novem Sadu 40.000 dinarjev, banski upravi v Zagrebu 35.000 dinarjev in banski upravi na Cetinju 74.000 din. Iz teh vsot bodo banske uprave dajale podporo za graditev modernih sušilnic.

d Ah, ti otroci! Orožniki v Gredi pri Zagrebu so dobili ovadbo, da je skupina malih dečkov obsula s kamenjem brzovlak, ki je imel tudi nekaj mednarodnih vagonov. Dečki so kamenjali zlasti vagon z označbo Sofija—München. Oblasti so uvedle vse potrebno, da se taki dogodki ne bodo več dogajali.

d Kokoši umovič. V Sisku so zaprli nekega Milana Runjajčiča, naseljence iz bližnje vasi Galdova. Ta je priznal neštete tatvine, ki jih je izvršil s svojim tovarišem Josipom Pavleničem. Ta dva sta v teku enega leta pokradla v Sisku in v okolici 2000 kokoši.

d Končna ureditve ljubljanskega glavnega kolodvora odločena? Ljubljanski glavni kolodvor je lani nekoliko pridobil s tem, da

so povečali vežo in zgradili več novih oken za prodajanje vozniških listov, s čimer so razbremenili stisko, ki je nastajala zlasti ob nedeljah, ko je naval potnikov na nedeljske vlake največji, druga pridobitev glavnega kolodvora pa je bila podaljšanje hodnika za kakih 50 metrov. Ta podaljšek je bil tudi že tako zgrajen, da je imel streho, ki je segala do prvega tira in so potniki lahko nemoteno stopali na peron, zdaj pa so začeli popravljati streho tudi na ostalem starem delu hodnika. Namesto prejšnjih akromnih stebrov so postavili močne nosilne železne stebre rumenoredeče barve, na katerih bo postavljena nova streha.

d Pri motnjah v prebavi, pri napetosti, vzdigovanju, zgagi, povzročeni po težki zapeki, je zelo primerno vzeti na večer pol kozarca naravne »Franz-Josefove« grenke vode, zjutraj na teče pa isto množino. Prava »Franz-Josefova« voda se izkazuje vedno kot popolno zanesljivo sredstvo za čiščenje črev.

Opt. reg. B. br. 20712/35.

d Odbor za proslavo 20 letnice Jugoslavije v Mariboru poroča: Vsi, ki so prijavi svojo udeležbo in plačali 4 din za znake in izkaznice, dobe denar povrnjen, znake in izkaznice pa si ohranijo za spomin. Vsi, ki so se prijavi na mestnem poglavarstvu v Ljubljani, dobe denar vrnjen počenši od petka, 19. avgusta v sobi vratarja, Mestni trg št. 27, soba št. 2. Kdor znaka in izkaznice še ni prejel, ju dobi ob tej priliki. Prosimo, da prijavljeni dvignejo denar najkasneje do sobote, 27. avgusta, ker se bo s tem dnem izplačevanje zaključilo, preostali denar pa izročil mestnemu ubožnemu zakladu.

d Zaradi pomanjkanja dokazov. Sredi marca enkrat je začelo ponoči goriti gospodarsko poslopje posestnika Jožefa Klinca na Vačah. Ogenj je kmalu objel tudi njegovo hišo ter se je razširil na razna sosedna gospodarska poslopja in hiše. Največjo škodo po

Nemčija je miroljubna, zagotavlja berlinski list

Casopisje nemške prestolnice soglasno izjavlja, da kljub težkemu položaju v češko-slovaški republiki, kjer sudetski Nemci na noben način ne sprejmejo vladnega načrta o avtonomiji sudetskih Nemcev ter slejkoprej vztrajajo na svojih osnovnih zahtevah, kakor so jih postavili v Karlovih varih, Nemčija nima nobenih napadalnih namenov, ampak želi in upa v mirno rešitev narodnostnega vprašanja v CSR. Izjava nemškega zastopnika Kundta daje po mnenju belinskih listov samo vladi dr. Hodže priliko, da zapusti svoje dosedanje stališče, v katerem smatra, da je samo zastopnica češkega naroda, ne pa v enaki meri zastopnica vseh narodov, ki prebivajo v republiki. Istočasno berlinski tisk odločno zanika vznemirljive vesti, ki jih širi izvestni inozemski tisk glede nemških vojaških vai.

ter se posebno ogorčeno obrača proti nekemu londonskemu listu, o katerem je znano, da služi Sovjetom in ki je pisal, da namerava Nemčija v pokrajini Glatz osredotočiti 100.000 mož vojske pod poveljstvom generala Arnima, ki da ima povelje, da prvi vpadе v Češkoslovaško. Ta vest, pravi berlinski list, je prav značilen primer, s kakšno brezvestnostjo izvestni tabor v Evropi širi najbolj bedaste laži, katerim ljudje nasedajo. V resnici je nemški general von Arnim, ki ima tudi svoje stanovanje v Glatzu, ni pa poveljnik nobene armade, temveč je samo načelnik tamkajšnjega orožnega skladišča. Sicer se pa v Glatzu ne osredotočujejo nobene čete niti v njegovi okolici. V isto vrsto lažnivih vesti spada tudi vest nekega švicarskega lista, da se nahajajo v Badenu v vojašnicah italijanske čete,

Preselili smo se!

»LEKARNA PRI ANGEJIU« Mr. ph. Andrianič v Novem mestu (spodnja lekarna) se je preselila v novourejene prostore na **Ljubljansko cesto št. 14** poleg manufakturne trgovine K. Barborič in Glavne trafike.

Lekarna je urejena po najnovejših zdravstvenih predpisih in ima na zalogi vsa najnovejša tu in inozemska zdravila za ljudi in za živali.

po požaru je trpel sosed Alojzij Indof, ko mu je ogenj uničil hišo in gospodarsko poslopje z veliko zalogo živeža in krme. Celotno škodo po požaru so cenili na 100.000 din. Pred sodiščem je bil Jože Klinc obtožen prvič zločina zavarovalne goljufije po § 340 k. z. in zločina požiga po § 188-1 k. z. Orožniki so proti njemu zbrali mnogo obtežilnega gradiva, zlasti razne okolnosti, ker je Klinc prezadolžen in je večkrat okrog govoril o nameri, da bi bilo primerno zažgati. Pri zadnji razpravi je obtoženi Klinc zanikal vsako krivdo in navaljal priče, da je ob času požara doma trdno spal z družino vred. Sodišče ga je oprostilo od obtožbe zaradi pomanjkanja dokazov.

d Nad 2 milijona din je izgubila, ker ni mogla pravočasno najti srečke. Tudi v Egiptu imajo državno razredno loterijo. Neka Zagrebčanka je začela igrati pred 18 leti. Letos je njena srečka zadela. Takoj je začela iskati svojo srečko. Ni je pa mogla na noben način nikjer dobiti. Prepričana je bila, da jo je kje založila, ali pa, da jo ji je kdo ukradel. Sporočila je banki, da je njena srečka zadela 10.000 funtov, toda tu so ji dejali, da ji prej ne morejo tega denarja izplačati, dokler ne prinese srečke. Obenem so ji obljubili, da jo bodo obvestili, kdo bo z dotično srečko prišel po denar. Pozneje pa je omenjena Zagrebčanka še enkrat pretaknila na svojem domu vse koticke, da bi našla srečko. Res jo je dobila, sicer prav v onem predalu, ki ga je bila prej že večkrat natančno preiskala. Toda, zdaj banka ni več hotela izplačati denarja, ker je bil rok že zamujen. Pozneje se je ugotovilo, da je to srečko ukradel nek Arabec, ki pa jo je pozneje prinesel nazaj, ker je spoznal, da ga bodo prav gotovo zaprli, če bi skušal dvigniti dobiček. Zagrebčanka si je najela enega najboljših egiptovskih advokatov, ki bo skušal dobiti od banke to lepo vsoto 10.000 funtov ali v našem denarju 2.300.000 din.

d Nova ljubljanska tramvajaska progja bo — če pojde vse po sreči — sredi septembra že izročena prometu. Obnoviti hočejo še letos tudi dolenjsko tramvajsko progjo in uresničiti načrt dvojne tira na Tržaški cesti.

d Pri lenivosti črevesa, kataru v črevih, obolenju skrajnega črevesa odstranjuje naravna »Franz-Josefova« grenka voda zaprtje spodnjih organov dobro in naglo. Mnogoletne izkušnje uče, da redna poraba »Franz-Josefove« vode izborno urejuje funkcije črev.

d Predniki bivšega avstrijskega kancelerja Slovinci? Ko je po smrti avstrijskega kancelerja Dolfussa postal njegov naslednik Schuschnigg, so se neki Sušniki iz okolice Lu-

kovice takoj zanimali, če morda novi kancler ni z njimi v sorodu. Spomnili so se, da je neki njihov stari stric odšel kot uradnik na Dunaj in potem služboval po raznih krajih bivše Avstrije. To naj bi bil stari oče kancelerja Schuschnigga. Neki znanec je na Dunaju celo stopil k Schuschniggu in ga vprašal, če morda njegov rod ne izhaja iz kamniškega okraja, iz okolice Lukovice. Zvezni kancler je takrat odločno zanikal to domnevo, češ da o tem ni bilo nikoli govora v njihovi rodbini in da nobeden ne ve za kake sorodnike na bivšem Kranjskem. Zda, ko morajo v bivših avstrijskih krajih nove Nemčije državljani dokazati, da niso do 4. kolena nazaj v sorodu z Židi, je prišla te dni z Dunaja prošnja bivšega kancelerja Schuschnigga, da mu preskrbijo krstni list njegovega deda in pradedca, če sta se res rodila v okolici Lukovice.

d Banko so zapečatili. V Ljubljani na Krekovem trgu je bil skromen denarni zavod z imenom Slovenska banka. Kar naenkrat se

je po mestu raznesla vest, da je banka oblastno zapečatenata, njen direktor Jankole pa v zaporu. Oblast je namreč odkrila velike goljufije s hranilnimi knjižicami, ki jih je krivata banka, oziroma njen gospodar Jankole. Menda gre za milijonske vsote. Prizadeti bodo v večini kmečki ljudje, ki so v svoji lahkovernosti pa tudi v sili zaupali svoje hranilne knjižice temu zavodu, pa o njih ni zdaj ne duha ne sluha. Dolgotrajne preiskave bodo šele mogle pokazati, koliko milijonov ljudskega krvavo priganega denarja je šlo spet v žepe brezvestnih špekulantov.

d Svobode se mu je zahotelo. V mariborsko bolnišnico so dobili oni večer čudnega gosta, ki je le malo časa užival gostoljubnost. Bil je to neki 23 letni mesarski pomočnik iz Dolgoš. V bolnišnico je prišel precej vinjen ter čisto krvavoga obraza. Dejal je, da so ga pretepli neki fantje v gostilni, ker se je z njimi sprl. V bolnišnici so mu rano najprej za silo obvezali, potem pa so ga poslali v kopalnico, da se okoplje, preden bo šel v posteljo. Ranjenec pa se je v kopalnici očividno streznil, pa se mu je zahotelo zopet svobode. Ko je prišel ponj strežnik, da ga odvede v bolniško sobo, je našel kopalnico prazno, okno pa odprto. Bolnik je porabil ugodno priliko, pa se je po francosko poslovil od bolnišnice.

d Vsem bralcem »Domoljubac« priporočamo našo domačo trgovino F. I. Goričar — Ljubljana — Sv. Petra cesta 29, ter opozarjamo na njen današnji oglas.

d Razbojnik Pintarič bi rad zbežal. Ko so znanega Kodrovega tovariša razbojnika Pintariča ujeli, je izjavil, da ga ne bodo imeli dolgo v ječi. Res je sedaj poskusil pobegniti, toda beg iz mariborske jetnišnice se mu je ponesrečil. Odlomil je desko pri mizi ter je

**Dobro perilo rabi
dobro milo!**

Slabo milo uniči tkanino! Zato je treba pri izbiri mila paziti zlasti na kakovost. Dobro Schichtovo terpentinovo milo temeljito odpravi vsa nesnaga in podaljša trpežnost perila.

**SCHICHTOVO
TERPENTINOVNO
MILO**

pere bleščeče belo

Zopet smrtna nesreča na Triglavu

Oni petek zjutraj se je na Triglavu smrtno ponesrečil 73 letni upokojeni učitelj Rajko Justin iz St. Vida nad Ljubljano. Kakor vedo povedati domačini, je Justin odšel iz Mojstrane v družbi dveh turistov. Spotoma so se jim pridružili še drugi turisti. Oni četrtek zvečer so bile planine zavite v gosto meglo, ponoči pa se je zjasnilo in je nastal čudovito jasen dan. Starček je bil vedro razpoložen kot vedno in ni slutil, da gre naravnost v smrt in da bo zadnjič v svojem življenju videl Triglav. Zalostno naključje je hotelo, da ga je smrtni dih objel tik pred

ciljem, komaj nekoliko metrov pod vrhom Triglava. Tam mu je, kakor pripovedujejo očividci, nenadoma spodrsnilo, zakrilil je z rokami, omahnil vznak in strmoglavil po skalo na bohinjsko stran. Turisti, ki so bili v njegovi družbi, so se po prvem razburjenju takoj lotili reševanja, ki pa je ostalo brezuspešno. Popoldne so turisti, ki so se vračali s Triglava, povedali, da je reševalno odposlanstvo pod vodstvom dr. Mihe Potočnika in Jože Čopa našlo truplo ponesrečenca. Podrobnosti o reševanju do trenutka, ko to poročamo, še niso znane.

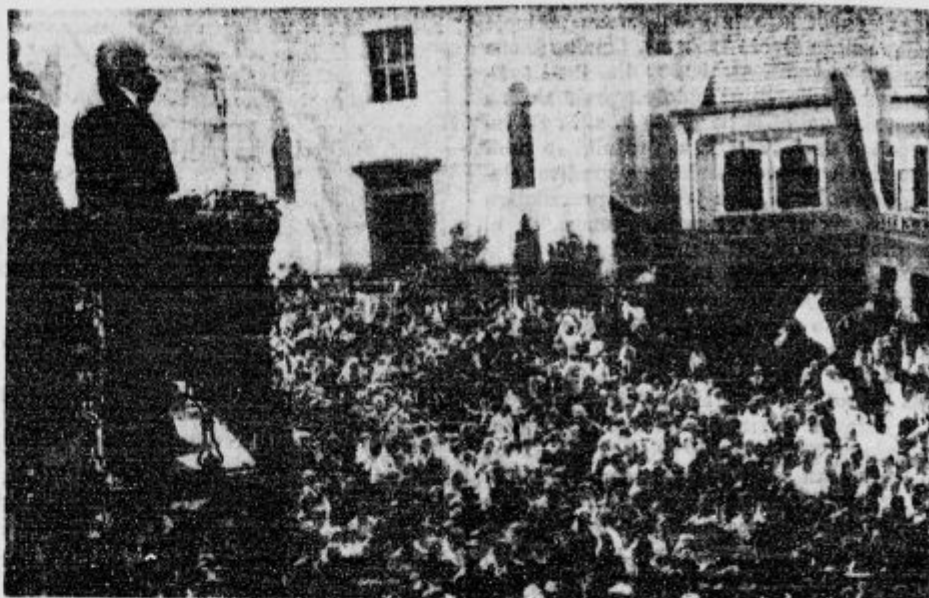
skušal z njo upogniti železno omrežje na oknu ter je poškodoval tudi zid. Vendar pa so budni pazniki njegovo početje opazili ter so mu beg preprečili. Iz žalosti zaradi ponesrečenega pobega pa si je Pintarič poskusil prerezati žile na roki, vendar mu tudi to ni uspelo. Sedaj so ga dali v verige, da mu take misli preženejo iz glave.

d Povest o belih nogavicah. Kar čudovito se zdi Mariborčanom, da so bele nogavice tako hitro izginile z ulice. Niti enega para ni bilo zadnje dni več videti, celo takšni, ki jih poprej niti menda ponoči niso sezuli, so se sedaj naenkrat izpreobrili ter so ugotovili, da je tudi siva ali zelena barva nogavic lepa.

d Sira se jim je zahotelo. V noči od onega četrta na petek je bilo v mlekarno na Nisokem pri Kranju ukradeno nad 28 kg čajnega masla znamke »Jagoda« in hleb ementalkega sira v teži 20 kg.

d Dva zanimiva človeka imajo v vasi Gabošu pri Vinkovcih. Prvi je neki kmet, ki je zapustil svoje, ne tako skromno posestvo in odšel k ciganom. Tam se je naučil njihovega jezika ter postal, kakor pravijo, najpriljubljenejša osebnost med cigani. Kadar odhaja kak mlad poročen cigan k vojakom, pride k temu svojemu »poglavarju« in ga prosi, naj mu varuje ženo, dokler se ne vrne od vojakov spat domov. Drugi Gabošan pa je še mnogo bolj zanimiv. Ta pa je pravi cigan in se piše Blagoje Balilovič. Pri ciganih je ostal do svojega dvanajstega leta. Naveličal pa se je ciganskega življenja in večnega klatenja okrog in je prav iskreno prosil nekega gabošanskega kmeta, naj ga vzame za hlapca ali da mu da kak drug posej. Kmet se ga je usmili, saj v tamkajšnjih krajih tudi potrebujejo dosti poljskih delavcev. Med temi gaboškimi kmeti je kmalu pozabil svojo cigansko govornico. Pravijo pa tudi, da je postal v onem kraju eden najdelavnejših članov »školskega društva«.

d Mussolinijeva soproga na Jadranskem morju. Zena voditelja italijanskega naroda, Rahela, se je te dni pripeljala na dalmatinsko obalo. Ze nekaj časa kroži po jadranskih vodah jahta italijanske vojne mornarice »Au-

Pogled na del množice, ki so se udeležile tabora belokranjske katoliške mladine v Metliki

rorat. Z njo se vozi Rahela Mussolini s svojimi otroki. Oni dan se je ustavila v Zadru. Proti večeru se je odpeljala z motornim čolnom na krajši izlet do Dikla, ki želi ob naši meji.

d Nova vaška imena. Minister za notranje zadeve je izdal odlok, da se oni del vasi Veliki Okrič, ki je bil izločen iz občine Leskovec in priključen občini sv. Barbara v Halozah, odslej imenuje Mali Okrič. Del vasi Belski vrh, ki je bil izločen iz občine Zavreč in priključen občini Sv. Barbara v Halozah, pa se bo odslej imenoval Veliki vrh.

d Pri zaprtju ali pa pri motelj v prebavi vzenite zjutraj na tešče kozarec »aravne Franz-Josef« vode

d Strupena golazen se je namnožila. Letos se je tudi po moravških hribovih zaredilo mnogo strupene golazni, da je ljudje že davno toliko ne pomnijo. Posebno hudo je tamkaj, kjer je kamenje zloženo na kupe ter ga

ves dan obseva sonce. Cerkovnik pri Sv. Miklavžu je ubil oni dan velikega modrasa na obzidju zraven cerkve. — Te dni je posestnik Rotar iz Dežna spravljaj iz kozolca žito. V snopu nekaj metrov od tal je zagledal zvittega gada. Ze mu je nameril, da bi ga usekal, pa je zdrsnil navzdol po slami. Rotarjeva soseda je pri pletvi čutila, da ji leze nekaj mrzlega čez nogo. Ozrla se je in zapazila gada. — Neka žena je nedavno nabirala maline. Čevelj, v katerega je bila obuta, je imel spredaj luknjo. Zazdela se ji je, da se je nekaj dotaknilo njenih prstov. Bil je gad, ki je hotel zlesti v odprtino, a ga je odbila z močnim sunkom.

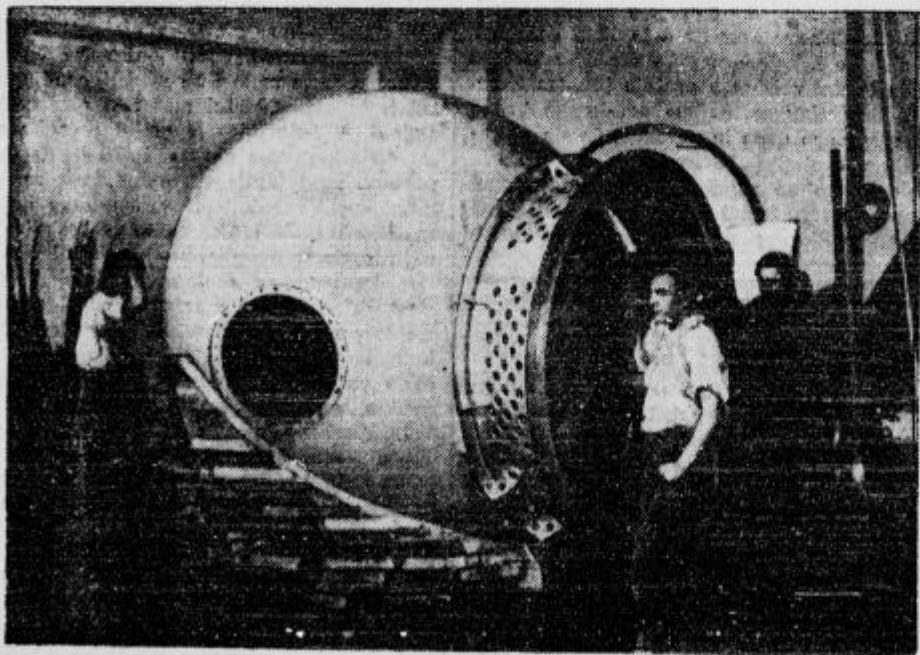
d Protituberkulozni dispanzer v Kamniku od dne 22. avgusta do 5. septembra 1938 — ne posluje!

d Zdravstveni dom v Kamniku od dne 22. avgusta do 1. sept. 1839 — ne posluje!

d Največje zasebno trgovsko učilišče. — Znani, državno priznani »Christofov učni zavod«, Ljubljana, Domobranska cesta 15. je letos znatno razširjen, najmoderneje opremljen. Posebnost bodo učilnice za pisarniške vaje in strojepisnica. To bo edinstveni zavod te vrste v državi, potrjen tudi od ministrstva. Učence(ke) pripravlja za vsakovrstno pisarniško službo, po polletni praksi lahko odpro tudi lastno trgovino, kar je važno zlasti za otroke trgovcev in obrtnikov. Poučujejo prvovrstne učne moči, profesorji. Kdor želi podrobne informacije, naj piše na ravnateljstvo za brezplačni prospekt s slikami. Mesečna šolnina 180 din. Vpisovanje vsak dan. Lani je zavod obhajal 35-letnico obstoja, je najstarejši in največji te vrste. K napredku mu iskreno čestitamo in ga najtopleje priporočamo.

d Vse bralce Domoljuba opozarjamo, da svoje oblačilne potrebščine kupujete pri naši domači tvrdki F. I. Goričar, Ljubljana, Sv. Petra cesta 29 in 30, kjer dobite res dobro blago. Videli boste tudi, da bo tvrdka kmalu dobila nove prostore trgovske lokale, zaradi česar želi iz doedanjih prostorov vso svojo zalogo razprodati, ter so tudi cene temu primerno znižane.

d Državno priznani enoletni trgovski tečaj pri trgovskem učnem zavodu (Dopisna

Poljaki hočejo v brezračne visave s posebnim zrakoplovom, ki bo kmalu gotov. Na sliki vidimo velike krogle, v kateri bodo učenjaki, ki bodo opazovali vsemirje. Hočejo priti vsaj 20.000 m

trgovska šola) v Ljubljani, Kongresni trg 2 vpisuje dnevno od 9—12 in od 4—6 popoldne. Tečaj je priznано najboljši. Izpričevala o zaključnem izpitu tega tečaja služijo absolventom kot dokaz redno dovršene vajeniške dobe in poldruga leta pomočniške prakse v trgovinski obrti. Zavod razpolaga z zares odgovarjajočimi, velikimi učilnicami in zbirkami ter ima edinstveno lego v središču mesta. Vodstvo in učno osebje kvalificirano, pouk vzoren. Vsa pojasnila daje vodstvo zavoda brezplačno.

d Strela je udarila in upepelila šest gospodarstev poslopij na Radeku.

d Ne pozabite letos Lurške Marije! Za 80-letnico čudežnih lurških dogodkov, naj ne bo kraja v Sloveniji, ki bi ne postal vsaj po enega romarja na velike slovesnosti k Mariji lurški v Rajhenburgu — slovenski Lurd — v dneh 3. in 4. septembra, ko bo tudi skupni izlet v Zagreb. Posebni romarski vlak iz Ljubljane. Cena iz Ljubljane do Rajhenburga 40 din, do Zagreba 60 din. Denar je treba vodstvu poslati najpozneje do 30. avgusta. Za podrobna navodila se prigrasite takoj >Družini božjega svetca, Ljubljana — Sr. Petra nasip 17.

IZ DOMAČE POLITIKE

d Konferenca zunanjih ministrov Male svezje je bila te dni na našem Bledu. Udeležili so se je češki zun. minister dr. Kamilo Krofta, romunski zun. minister Comnen in naš ministrski predsednik dr. M. Stojadinovič. Poleg teh odličnih predstavnikov držav Male svezje se je zbralo na Bledu neverjetno veliko število drugih diplomatov, politikov in časnikarjev iz najrazličnejših držav Evrope. Visoke goste so na Bledu seveda pristrčno pozdravili ne le zastopniki oblasti, ampak tudi velike množice ljudstva. Ob tej priliki so na Bledu priredili tudi veličastno razvedljivajo, ki je to lepo letovišče spremenila za nekaj ur v kraj, kakor jih opisujejo pravljice iz tisoč in ene noči. Upamo, da bo ta konferenca na Bledu pripomogla, da se vojna nevarnost, ki se vedno bolj bliža Evropi, čim bolj odstrani od nas, ki smo miru tako zelo potrebni.

p Dr. Maček se je pe tridnevem bivanju v Beogradu vrnil v Zagreb in nato na svoje posestvo v Kupinac. Poučeni krogi trdijo, da je bilo to romanje brez pomena in ni hrvatskega vprašanja niti za las premaknilo bliže k rešitvi, ki si jo vsi želimo.

d Kranjski list >Sobotca prepovedan. Ministrstvo notranjih poslov je prepovedalo nadaljnje izhajanje tednika >Sobotca v Kranju.

p Hrvatska duhovščina ne bo mogla kandidirati. Uradno glasilo zagrebske nadškofije >Katoliški list priobčuje sledečo okrožnico nadškofa in hrvatskega metropolita dr. Stepinca: >Ker se v zadnjem času vedno več govori o skupščinskih volitvah in s tem v zvezi o raznih domnevah, dajem duhovščini zagrebško nadškofije v vednost: Noben duhovnik zagrebske nadškofije, naj bo aktiven ali upokojen ali v kakršnikoli službi, na teh volitvah ne bo mogel kandidirati, brez ozira na to, kakšne stranke ali skupine namerava jo pri teh volitvah nastopiti. Zato naj se noben duhovnik, ako bi do takih volitev prišlo, ne obrača sem za dovoljenje, da bi kandidiral, ker nobeden takega dovoljenja ne bo dobil.

NESREČE

n V vlak se je zaletel. Ono popoldne se je odpravil 33 letni podjetnik Ivan Kucler iz Ligojne z motornim kolesom iz Vrhnike proti Ljubljani. Med Drenovim gričem in Vrhniko je zavozil z glavne ceste na stransko proti Verbličevi tovarni usnja. Vozil je z brzino kakih 40 km na uro. Ko pa je prečkal železniško progo, se je nenadoma zaletel v drugi vagon vlaka, ki odhaja z Vrhnike ob 1.45 in pride uro pozneje v Ljubljano. Vlak je potegnil Kuclerja za seboj in ga nekaj časa vlekel, tako da je potem obležal grozno razmesarjen na drugi strani tira.

n Strela je udarila v kozolec Kregarja Janeza, posestnika iz Savelj. V par letih je udarila v ta kozolec že trikrat.

n Pe nesreči ustreljen veletrgovec sin Veletrgovec v vinom Bolaffio iz Ljubljane si je postavil pred nekaj leti poleg postaje v Moškanjih velike vinske kleti. Od časa do časa prihaja Bolaffio na svoje posestvo v Moškanjih. Celo lansko leto pa se je mudil tu njegov sin Mario v družbi svojega domačega učitelja, 21 letnega jurista Ludvika Osterca, ki je Maria Bolaffia pripravljaj za maturo. Mario je bil vpisan na ptajski gimnaziji kot privatist ter je letos ob koncu šolskega leta položil z uspehom vse izpite in maturo. Sedaj se je pripravljaj, da odide k vojakom ter odsluži vojaški rok. Pred odhodom v vojaško službo pa je preživel počitnice v Moškanjih. Oni četrtek popoldne sta odšla Mario Bolaffio in njegov prijatelj Ludvik Osterc v Podvinci pri Dornavi. Ustavila sta se najprej v Dornavi, kjer sta dobila staro vojaško pištolo. Nato sta odšla v Podvinci ter sta kupila pri trgovcu Bezjaku blago za hlače. Z blagom sta odšla h krojaču Toplaku, pri katerem sta se nekaj zamudila ter sta pri tej priliki pregledovala orožje. Nista vedela, da je pištola nabita in tudi se nista spoznala na ravnanje z nevarnim orožjem. Najprej si je ogledal pištolo Mario Bolaffio, potem pa jo je dal prijatelju Ostercu. Komaj pa je ta pištolo prijel, je že počilo in Mario se je z rahlim krikom zgrudil na tla. Celo se mu je pordečilo od krvi, ki je vrela iz rane sredi med obrvmi, krogla pa je izstopila zadaj iz lobanje ter napravila veliko rano, skozi katero so silli razstreljeni možgani. Nesrečnej je bil v neka trenutkih mrtev.

n Strela ubila tri glave. Ono soboto se je pripetila posestniku Francu Gnidovcu iz Sr. Lipove huda nesreča. Pozno zvečer, ko gospodarja ni bilo doma, je med precejšnjim nalivom treščilo v črešnjo poleg gospodarskega poslopja. Strela je švignila še v hlev, kjer je ubila troje živine.

n Tri kolesarske. Ono popoldne se je peljal s kolesom domov na Galjevico, 15 letni kotlarski vajenec Branko Plečko, uslužben pri mojstru Otorepcu za Gradom. Tik pred Kramarjevo gostilno so mu počile vilice nad prvim kolesom in Plečko je omahnil s kolesa ter padel na stroto ogrodio. Dobil je hude notranje poškodbe. — Skoraj ob istem času se je na Marijinem trgu ponesrečila Stanislava Lebanova, trgovska pomočnica pri tvrdki Krisper. Neki kolesar, ki je prihitel z Miklošičeve ceste, jo je podrl s kolesa. Dobil je hude poškodbe na glavi. — Pred rdečo hišo na Poljanski cesti se je ponesrečila 18 letna trgovska vajenka Sabina Ragusa, uslužbenca pri tvrdki Matek-Mikeš. Hotela se je izogniti nekemu kolesarju, pri tem pa je sama zašla pod tramvaj, ki jo je butnil. Ima poškodbe na glavi, obrazu, na rokah in nogah.

n Prva smrtna žrtev motornega vlaka. Te dni se je med postajama Mokra gora in Jatari v Bosni pripetila huda železniška nesreča. Novi motorni vlak se je z vso silo zaletel v neki delavski voziček, na katerem se je peljalo več železničarjev. Voziček se je pri tem prevrnil. Pri padcu se je ubil železničar Ilija Pijević, hudo pa je bil ranjen delavec Radomir Cvijetič. Pijević je prva smrtna žrtev novega motornega vlaka, ki so ga v Bosni uvedli pred mesecem dni.

d Žrtev avtomobilske nezgode, posestnik Anton Vidic iz Podgorja, se je že vrnil iz ljubljanskega Leonišča v domačo oskrbo in je že skoraj okoreval, kakor vsi ostali ponesrečenci, ki so že pred njim zapustili bolniško postelj. Tako je, hvala Bogu, velika avtomobilska nezgoda terjala samo eno smrtno žrtev.

n Čebele so umorile dva konja. To je bilo v Slavonskem Svilaju. Tamkašnji trgovec Benič ima v svojem čebelnjaku precej panjev čebel. Pred čebelnjakom sta se pasla dva Beničeva konja. Čebele so se začele vanju zaletavati in ju pikati. Konja sta se spuстила v dir. Čebele pa za njima. Podivjana konja sta se vrgla na tla, da bi se na ta na-

Češke težave

Sudetski Nemci so načrt češkoslovaške vlade za ureditev narodnostnega vprašanja povsem odklonili. Zdaj je začel pravna pogajanja angleški lord Runciman. Francoski časopis >Journal< piše: Brez dvoma je imelo angleško posredovanje pred dvema mesecema in sedanja navzočnost lorda Runcimana v Pragi za posledico gotovo pomirjenje, nevarnost pa še ni odstranjena. — Glasilo francoskih socialistov >Populaire< trdi: Anglija in Francija morata svetovati prijateljski češkoslovaški republiki, naj zavaruje vse svojim državljanom brez ozira na narodnost popolnoma enake pravice, kakor tudi popolno spoštovanje njihovega jezika, kulture in narodnostnosvojestvenih odlik. Ne morejo pa od nje zahtevati, da se odreče svojemu političnemu edinstvu, da žrtvuje svojo neodvisnost ter da se odreče državnemu vplivu nad gotovim delom državljanov.

Na Angleškem trdijo, da ima Runciman v slučaju, če bi razgovori med češko vlado in sudetskimi Nemci ne imeli nobenega uspeha, pripravljeno sledeč načrt, ki ga bo v svojem imenu obema strankama predlagal: ČSR se razdeli v tri velike pokrajine. Nemški del naj bi se razdelil v tri pokrajine, ki imajo skupno živeče prebivalstvo in bi imeli tako avtonomijo, kakor je ima na primer severna Irska (Ulster). Češke in druge manjšine v teh pokrajinah bi imele svoje manjšinsko zastopstvo z istimi pravicami, kakor bi jih imele nemške in druge manjšine v čeških pokrajinah. Slovaški del ČSR naj bi tvoril svojo pokrajino, podobno madžarski del. Vse pokrajine bi pošiljale svoje zastopstvo v praški državni parlament, ki bi imel državno obrambo, skupne finance in zunanjo politiko. — Po tem načrtu bi Čehi ne bili več samoodločujoči, ampak soodločujoči državni narod republike!

čin otrešla čebel. Teh pa je bilo vedno več. Nazadnje se je nabral že cel roj, ki je neusmiljeno začel pikati konja. Zaradi hudih oteklin, ki jih je povzročil čebelji pik, sta oba konja kmalu poginila.

n Namesto žganja — salmijak. Ono popoldne je popival v neki hiši blizu Naklega okrog 35-letni brezposelni krojač iz Strahinja. Ko se je okrog 6 vrnil precej pijan domov, je hotel spiti še pol kozarca žganja, namesto po žganju pa je pomotoma segel po steklenici, napolnjeni s salmijakom, katerega so njegovi domači imeli za zdraviljenje živine. Salmijaka si je nalil pol kozarca in ga v dušku popil. Šele potem je čutil usodno pomoto in klical ljudi na pomoč. Bolnika so po zdravnikovi odredbi takoj spravili s kranjskim rešilnim avtom v ljubljansko bolnišnico. Stanje nesrečneža je resno, usta ima vsa opečena, želodec pa mu je amonijakova raztopina tako razjedla, da krvavi.

n Razne nezgode. S stopnic v prvem nadstropju je padel na tla 35-letni dninar Vinko Zagoričnik iz St. Pavla pri Celju. Pri padcu mu je počila lobanja. — Oni večer sta se peljala na motornem kolesu z Ježice proti Ljubljanski kovinarski tiskarski mojster Fric Hribernik in mesarski mojster Jože Benčina. Nasproti jima je privozil neki avtomobil, po sredi ceste pa je šla neka ženska tako, da je bilo nemogoče umakniti se, da ne bi bilo nesreče. Če bi se motor ne umaknil, bi bil podrl žensko, tako pa je odletel v cestni jarek. Oba mojštra, ki sta se vozila na motorju, sta se pri padcu močno počkodovala po členkih in rešilni avto ju je moral prepeljati v bolnišnico. — V svojem stanovanju v Ljubljani si je na vse zgođaj zlomil nogo 36-letni fotograf Münichreiter.

NOVI GROBOVI

n Potem pa pride sodba. Na Vrhniki je umrla vdova vinskega trgovca Valentina Kočevar roj. Eržen. — V Mariboru je odšla po večno plačilo S. M. Luitgardis, ravnateljica zasebnega ženskega učiteljsišča. — V Kozjem je zapustil solzno dolino 77-letni gostilničar in posestnik Franc Guček. — V Šmartnem pri Slovenjem Gradcu je odšla v večnost 70-letna soproga učitelja v p. Barle Franciška. — Na Golem Brdu pri Preški je zapustil solzno dolino 83-letni posestnik Premože Franc. — V St. Vidu nad Ljubljano je zapel mrtvaški zvon soprogi pekovskega mojstra Ivici Korošec roj. Brovč. — V Češnjicah je odšla po večno plačilo 38-letna Babnik Cecilija roj. Škrjanc. — V javni bolnišnici v Slovenjem Gradcu je v Gospodu zaspala redovnica s. Salvina Zankar. — V Zasipu na Gorenjskem so pokopali posestnika Antona Zupana pod. Spana. — V nekem dunajskem zdravilišču je odšel pred božji sodni stol drugi podstarosta Zveze Sokola kraljevine Jugoslavije senator Paunkovič. — V Postojni je umrl 42-letni gostilničar Matija Pelan. — V Ptujju je odšel v večnost lekarnar Orožen Bogo. — V Lokah v župniji Marija Nazarje je zapustil solzno dolino Anton Klančnik po domače Papež. — Na Pobrežju pri Mariboru so djali v grob Rudolfa Majcna. — V Ljubljani so umrli: 28-letni Koželj Gorči iz Mokronoga, soproga odvetnika Heide Poje roj. Rauber, Milena Godič, uradnik drž. žel. v p. Jože Drenovec in trgovec in posestnik Alojzij Zalokar. — Naj počivajo v miru!

RAZGLED PO SVETU

Češki strokovnjak o nemških orožnih vajah

V časopisu »Lidove Novine« je napisal znani češkoslovaški vojni strokovnjak generalštabni polkovnik Emanuel Moravec članek o pomenu sedanjih nemških vojaških vaj. Moravec pravi, da se dogodki v sedanji državi lahko spremljajo z gotovimi skušnjami in številkami. Od 21. maja je preteklo skoraj četrtletje. V tem času je Nemčija lahko izvedla gotova trdnjavska dela na zapadni meji, popravila žetev, izpopolnila oborožitev, toda v tako kratkem času ni mogla izvesti najvažnejšega, to je izobrazbe velikih rezerv. Glavna postavka v vsaki vojni je izvežbana rezerva. Ta rezerva v Nemčiji v zadnjih štirih letih ni skoraj nič narasla. Nemčija bo za to potrebovala še dolgo let. Zaradi tega nemško vojaško poveljstvo ne razpolaga z večjo armado kakor 21. maja. Bila bi velika napaka, če bi kdo mislil, da je 100.000 mož, ki so bili v

zadnjih letih parkrat na vajah, dobra rezerva. Množica ima le tedaj napadalen pomen, če je v njej odlično izvežbano moštvo. Takšnega moštva danes Nemčija še nima, vsaj v večjem številu ne. Glede dolgega trajanja nemških vojaških vaj pa izjavlja Moravec, da stvarno ne gre za vojaške vaje v navadnem pomenu besede, temveč o postopnem vežbanju rezervnih skupin. Vojaške vaje naj pokažejo vojaško izvežbanost druge rezervne nemške armade. Polkovnik Moravec prihaja do zaključka, da bo odločilno vlogo imela v bodoči vojni ravno dobro izvežbana rezerva. Zaradi tega hoče nemško vojno poveljstvo od blizu opazovati svojo rezervno armado in jo primerjati z rezervami tujih držav, ki razpolagajo z najmanj 15 dobro izvežbanimi letniki.

ITALIJA

s Mussolini ogleduje utrjevalna dela. Veliko pozornost je v zunanjepolitičnih krogih vzbudila vest, da se je te dni Mussolini odpeljal na velikem bombnem letalu, ki ga je sam vodil, na otok Pantellaria, ki leži med Sicilijo in Tunizijo. Te otoke Italija utrjuje in je njihovo utrjevanje delalo velike skrbi Angliji, kajti s teh otokov Italija lahko vsak trenutek ogroža angleško morskno plovo po Sredozemskem morju. Mussolini je vozil s hitrostjo 288 km na uro in je rabil za vso razdaljo komaj dve uri. Na otoku je natančno in do vseh podrobnosti pregledal vsa utrjevalna dela, vojno letališče in zatočišče za podmornice. Pri odhodu je zaukazal, da morajo delavci odslej dobivati dvojno plačo. Mussolini je spremljal polkovnik Perccerutti, poveljnik otoka. V Rimu ta nenaden Mussolinijev obisk zelo živahno razlagajo.

s Drobiz. Uprava Postonjskih jam je izdala nekaj števil, ki se tičejo tujskega prometa v prvi polovici leta 1938. Do konca junija je obiskalo postonjske jame 143.507 tujcev, torej 36.628 več kakor v odgovarjajoči dobi lanskega leta. Od teh turistov jih je prišlo iz Italije same 92.865, 50.642 pa je bilo

tujcev. Tujci so najbolj prihajali iz Nemčije, Jugoslavije, Madžarske, Romunije, Češkoslovaške in Švice. Postonjski trgovci in obrtniki tudi ne prikrivajo svoje zadovoljnosti nad uspehom tujskega prometa v letošnjem letu. — »Svetogorska Kraljica«, mesečnik svetogorskega svetišča, si vedno bolj utrjuje svoj položaj med slovenskim ljudstvom. Oglašajo se novi naročniki in prijavljajo se novi trudniki, list postaja od številke do številke bolj samostojen, pester in zanimiv. V Ljubljani se »Svetogorska Kraljica« prodaja v Jugoslovanski knjigarni. — Župnik Edko Ferjančič v Slovrencu bo začasno upravljal tudi župnijo Gradno, župnik Ivan Pišot na Planini pa župnijo Ustje. Novomašnik Lojze Ličen gre za kaplana v Idrijo, novomašnik Anton Satej je pa imenovan za kurata v Stanjelu na Krasu. — Pred dnevi sta dva brata, 10 letni Marij in 11 letni Lojzek Kenda iz Bovca našla nekje na polju večjo, še ne razstreljeno granato. V svoji otroški nepredvidnosti sta se spravila nanjo in jo hotela odpreti. Ko sta tako tolkla lahkomišelnost po njej, je razpočila in oba dečka grozno razmesarila. »Zeleni križ« ju je v obupnem stanju odpeljal v goriško bolnišnico. Marij je nekaj ur po prevozu v bolnišnico podlegel, Lojzkovo stanje pa je tudi nevarno. — Novemu tržaškemu škofu

Palaca angleškega ministrstva za zrakoplovstvo, ki je bila nedavno dograjena v Londonu

Santinu se je prišlo v četrtek 18. avgusta poklonit na Reko odposlanstvo treh slovenskih dekanov iz tržaške škofije. Dekani so svojem novemu nadpastirju izrazili vdanost slovenske tržaške duhovščine v upravičenem pričakovanju, da bo res pravičen in ljubeč oče obsežne škofije. Prevzeta je odposlanstvo zelo ljubeznivo sprejel.

ŠVICA

»Nočejo stikov s komunizmom.« Zveza švicarskih srednjih in malih časopisov piše, da Švica s polno pravico zavrača tudi s trgovskega ozira vzpostavitev odnošajev s Sovjetsko Rusijo. Svoje poročilo podkrepljuje s letopisnimi podatki. Zamenjava blaga med Švico in Sovjetsko Rusijo s posredovanjem sovjetske trgovinske agencije bi bila v škodo Švici. Švica se mora poleg tega tudi varovati pred prodiranjem komunizma, ki predstavlja strup za vsako državo.

AMERIKA

»Komunistične mreže. Vedno nova odkritja na široko razporedene komunistične protizakonite propagande so izzvala pravo ogorčenje v vseh ameriških političnih krogih. Predstavniki neke ameriške domoljubne organizacije je poslal parlamentarnemu odboru, ki proučuje politično delavnost ameriških državljanov, ogromno zbirko komunistične propagandne književnosti. Ta odbor je med drugim prejel okoli 200 raznih boljševidnih listov in časopisov. Poleg te zbirke so bili odboru poslani tudi točni podatki, iz katerih se vidi, da je v Zedinjenih državah Amerike 608 listov in časopisov več ali manj komunistične smeri in da veliko število teh listov izdajajo tuji državljani. Poročilo, ki ga je

prejel omenjeni odbor, govori tudi o številnih mirotvornih združenjih, ki pa so v resnici le krinka za strahovalne organizacije. Ta obtežilna snov je na člane parlamentarnega odbora naredila najgloblji vtis.

MEHIKA

s Človeško kri je pil. Mehikanska policija je prišla človeškega vampirja, ki se imenuje Balbino Paredes Cabrera. Vampir je priznal na policiji, da je pil kri od vsake njegove žrtve, tako on kakor njegova tolpa, ki je ogrožala ves okraj Hildago. Ta razbojniška tolpa je bila ena najkrvoločnejših, kar jih beleži mehikansko sodišče. Vsakega, kdor se je upiral, so ustrelili, nato pa prerežali vrat in pili kri od svoje žrtve, kakor razbojnik to sam s smehom priznava. — Kako daleč pade človek, če mu božja postava ne omejuje svobode!

DROBNE NOVICE

Velike moderne ceste gradi Italija neprekinjeno v afriški Abesiniji.

800.000 Nemcev pojde na veliki kongres nacionalistične stranke v Nürnbergu.

Nad 750.000 rezervistov je poklicala pod orožje te dni Nemčija.

Veliko vojno posojilo je razpisalo japonsko finančno ministrstvo.

Ameriški general Pershing je prišel v češko Prago ogledovat vojaška grobišča.

13.000 japonskih vojakov so baje pobili in pometali v vodo Kitajci blizu Hankova.

Novo Negrinovo vlado je dobila rdeča Španija. Vse po starem naprej!

V Mehiko je prišel sovjetski agent Jurij Mün, da spravi Leva Trockega — s sveta.

RADIO LJUBLJANA

od 25. avgusta do 1. septembra 1938.

Vsak dan: 12 Plošče, 12.45 Vreme, poročila, 13.30 Čas, spored, obvestila, 13.15 Plošče, 14 Vreme, borza, 19 in 22 Čas, vreme, poročila spored in obvestila.

Četrtek, 25. avgusta: 13.20 Koncert Radijskega orkestra. 19.30 Nacionalna ura. 19.50 Deset minut zabave. 20.10 Plošče. 20.10 Slovenščina za Slovence. 20.30 Koncert lahke glasbe. 22.15 Sornov šramel. Petek, 26. avgusta: 13.20 Koncert Radijskega orkestra. 19.30 Nacionalna ura. 19.50 Zanimivosti. 20 Plošče. 20.10 Ženska ura. 20.30 Operni napravi. 22.30 Angleške plošče. — Sobota, 27. avgusta: 18 Schwabove pesmi. 18.40 Konjske dirke pod Gorjanci. 19.30 Nacionalna ura. 19.15 Pregled sporeda. 20 O zunanji politiki. 20.30 Plošče. 21 Prenos iz Rima. Nedelja, 28. avgusta: 8 Salonski trio. 9 Napovedi, poročila. 9.15 Plošče. 10 Prenos bojevnike priveditve z Brezjij. 11 Plošče. 11.50 Otroška ura. 12 Koncert Radijskega orkestra. 17.10 Kitajska ura. 17.30 Koncert. 19.30 Nacionalna ura. 19.50 Koncert Radijskega orkestra. 21 Pevski in klavirski koncert. 22.15 Kmečki trio. — Ponedeljek, 29. avgusta: 13.20 Koncert Radijskega orkestra. 19.30 Nacionalna ura. 19.50 Zanimivosti. 20 Plošče. 20.10 Zdravniška ura. 20.30 Večer lahke glasbe. 22.15 Radijski orkester. Torek, 30. avgusta: 13.20 Koncert Radijskega orkestra. 19.30 Nacionalna ura. 19.50 Deset minut zabave. 20 Plošče. 20.10 Ob dvajsetletnici dobrovoljskega gibanja. 20.30 Koncert. 22.15 Prenos lahke glasbe. — Sreda, 31. avgusta: 18 Narodne pesmi. 18.40 Opazuj in poskušaj! 19.30 Nacionalna ura. 19.50 Plošče. 20.30 Koncert vojaške godbe. 22.15 Harmonika.

Ali smo ljudje čudni. Kadar beremo o čudovitih odkritjih v astronomiji, tedaj brez vsakega pridržka verjemo, da je ta zvezda ali cni planet toliko in toliko milijonov kilometrov oddaljen od naše zemlje, če pa pridemo v parku do klopi, na kateri je list z napisom »sveže pobarvano«, tedaj jih bo deset izmed desetih, ki tega ne bodo verjeli ter se z dotikanjem prepricali, če je res, kar napis pravi. Tako je modroval čuvaj v ljubljanskem Tivoliju.

RAZNO

Letalo s 500 potniki. Angleški letalec Graham Whigt, ki je pravkar prepotoval Nemčijo, je objavil presenetljivo novico o letalu za 500 potnikov. Zatrjuje, da si je podrobno ogledal načrte tega velikanskega trikotnika, ki bo v Nemčiji stopil v promet leta 1936. Letalo bodo gnale parne turbine s 120.000 konjskimi silami.

Zakonske ljubeznivosti. Mož (v prepiru z ženo): »Rajši bi imel v hiši trobento kot tebel!« Žena: »Trobento? Trobenta ima vendar močnejši glas kot jaz!« — Mož: »Ze res, a trobenti lahko usnik odvezam.«

Modri kralj Salomon, ki je živel v 10. stoletju pred Kristusom, je bil prvi kralj, ki se je najbolj pečal z izvozom bakra.

Bolnišnica iz jekla. — Blizu Newyorka plava na odprtem morju bolnišnica, ki je zgrajena iz jekla. Ne samo stene, tudi vsa oprava je iz jekla. Ko je bolnišnica sprejela prvih 1500 bolnikov, je zaplavala v morje in se usidrala daleč proč od obrežja, ka-

L. Ganghofer:

91

Martinj klošter

Roman iz začetka 12. stoletja

Poslovenil Blaž Poznič

»In zdaj pojdimo, draga otroka, odidimo na vajn dom!« Zigenot je prijel Rudliba in sestro za roki. Ko so se spuščali po griču, je dejal: »Poglej, Rotica, tvoje mlado drevesce še vedno stoji. Ko pride zima in bo zemlja zmrznila, odkoplji drevesce s koreninami in Rudlib naj ga zanese k vama na dom. Tam bo dobro raslo.« Rudlib je prikimal. Edelrotine oči so se poslavljale od opustošenega kraja. Vsak izpahnen tram, vsak kos uničenega domačega orodja je zadel njen pogled in zdrknil ven na jezero, kjer je na dnu poleg moža počivala mati Mathilta.

Lagodno so pljuskali belopenasti valovi ob obrežju in kakor šepet je plavalo nad upognjenim ločjem, ki je začenjalo že zopet vstajati.

Počasi je šla trojica ljudi proti Ahi. Ko so prispeli na šenavske pologe, pokrite z zemljo in sipom, so videli pri vseh razdejanih seliških možeh pri delu. In med neko kopicjo so spoznali belo postavo meniha, ki je neutrudno vihtel rovnico. Zigenot se je ustavil in zamrmral: »Samo eno edino pot še zame! Potem pridem!« Odšel je za onima dvema in dejal: »Padvizajta se, otroka, čas hitit!«

Hitro so stopali dalje, Spotoma so opažali nosače z njihovimi tihiimi tovari. Nikjer brezglavega beganja, nikjer kričanja in glasnega vpitja, povsod resnoben mir. Zenske so prihajale mimo njih, brez solz in tiho. Nobenega pozdrava, nobenega ogovarjanja, nem pogled, edini ta je govoril.

Ko so prišli do županovega ograda, jim ni bilo treba odpirati vrat, bila so razbita. Dvorišče je bilo prazno, nikjer hlapca, nikjer dekle; nobenega goveda in nobene perutnine. Toda čebele, ki so jim bili Vacemanovi hlapci izpraznili zaloge, so pridno šumele okoli košev, da bi si nabrale nove hrane za zimo. Hiša je bila nepoškodovana, le nekaj lukenj je zijalo na mahasti strehi in golobje so nemirno frfotali okoli zatrepa.

Molče sta stopila Rudlib in Rotica skozi vlomljena vrata v hišo. Zigenot je bil pohitel že pred njima v vežno izbo in zanetil ogenj, ki je jasno zagorel. »Poglejta, otroka, kako lepo gori. Cuvajta sveti ogenj v zvestobi in ljubezni in dobri Gospod vaju bo varoval v nevarnostih in stiskah!« Dolgo so gledale Zigenotove oči mladi par, ki je roko v roki stal pred njim. Ko se je tiho obrnil proti durim, sta osupla pohitela za njim. Oprostil si je roke. »Pustita me! Čaka me pot, ki ne trpi odloga.«

»Stiska je povsod!« je dejal Rudlib. »Kam se hočeš obrniti?«

»Kamor se moram!« Sklonil je osivelo glavo in telo mu je vztrepetalo. »Svojemu dobremu Gospodu sem prelomil zvestobo. Nisem več svoboden, grem, da Mu bom služil.«

Nista ga umela, toda čutila sta, da se s temi besedami poslavlja in sta se oklenila njegovih rok. Molče je objel sestro, jo poljubil na usta in oči ter odšel.

Čez zasute njive ga je vodila pot, proti kraju, kjer je bil Ebervajr pri delu. Možje, ki so pomagali menihu, so uzrli ribiča in ga poklicali po imenu. Razveseljen je izpustil Ebervajr rovnico in pohitel prihajajočemu nasproti. Toda do dna arca se je prestrašil, ko je uzrl ribičevo spremenjeno lice. »Vsemogočni Bog! Zigenot, ti?«

PODOMOVINI

Tabor v Ljutomeru

Na tisoče zavednega slovenskega ljudstva in katoliške mladine se bo zbralo na obletnici I. slovenskega tabora v Ljutomeru v nedeljo, dne 28. avgusta.

Na taboru zbranemu ljudstvu bodo govorili: narodni voditelj dr. Anton Korošec, minister dr. Miha Krek, dr. Hohnjec in Alojz Stuhar. Mladini, ki je organizirana v katoliških organizacijah bo govoril predsednik ZFO dr. Stanislav Žitko iz Ljubljane.

Vse kar slovensko misli in čuti, bo pohitelo v prijazno prleško mesto Ljutomer ali pa bo v mislih združeno z nami obmejnimi Slovenci. Združeni v veliki ljubezni bomo manifestirali za narodna načela, znova izpričali neomajno zvestobo in ljubezen domovini, veliki Jugoslaviji in našemu mlademu kralju Petru II.

Tabor se vrši ob vsakem vremenu. Dež ne bo zadržal nobenega zavednega Slovenca doma, da se ne bi pridružil našemu narodnemu prleškemu taboru.

Udeleženci, ki boste šli na tabor z vlaki, se poslužite nedeljske karte. Z vlaki so ugodne zveze.

Na veselo svidenje v nedeljo, 28. avgust!

Mladinski tabor v Dobrnič

Prosvetno društvo župnije Dobrnič in tamkajšnji fantovski odsek priredita ob 35 letnici obstoja prosvetnega društva in ob priliki blagoslovitve novega prosvetnega »Baragovega doma« prosvetno mladinski tabor dne 4. septembra pod pokroviteljstvom gospoda ministra dr. M. Kreka s sledečim sporedom: ob 5 zjutraj budnica; ob 8.30 sprejema gostov, nato sprevod; ob 9 sv. maša, nato blagoslovitev doma; ob 10 zborovanje na prostem; ob 12.30 skušnja vseh nastopajočih; ob 13 litanije. Po litanijah velik tjavni telovadni nastop vseh FO in DK na Dolenskem.

Po nastopu prosta zabava.

Pri telovadni prireditvi nastopi izbrana vrsta orodnih telovadcev. Dom bo blagoslovil prevzvišeni g. škof dr. Gregorij Rožman.

Clani FO in članice DK iskreno vabljeno! Prav tako članstvo Prosvetnih društev in vsi, ki vam je častljiv spomin na škofa Barago pri srcu.

Za prevoz gostov od postaje Trebnje bo preskrbljeno.

Marijanski tabor pri Sv. Avguštinu v Halozah

Spored Marijanskega tabora:

Sobota, 27. avgusta: ob 9 sv. maša. Ob 19 pridiga, pete litanije M. B., rimska procesija z baklami. Spovedovanje.

Nedelja, 28. avgusta: Več tihih sv. maš. Ob 7 sv. maša a pridigo. Ob 10 blagoslovi škofijski voditelj Marijinih družb nove zastave in ima pridigo in slovesno sveto mašo. Takoj nato je zunaj cerkve tabor Marijinih družb in častilcev Marijinih. — Glavni govornik je p. Konstantin a Ptujcja gore. Sledijo pozdravi Hrvatov. Sodelujejo pevci sosednih župnij, posebno pa bo slovesnost povzdignilo v teh krajih tako pristno, prisrčno in močno ljudsko petje.

Prijatelje iskrene pobožnosti do Marije iskreno vabimo k Sv. Avguštinu.

Verski tabor mož in fantov na Limbarski gori

Stoletnica rojstva kardinala dr. Missia, nekdanjega ljubljanskega škofa, bo moravška dekanija proslavila z verskim taborom mož in fantov iz vse dekanije na Limbarski gori. Dopolodne ob 10 bo sv. maša, nato procesija s svetim Reš. Telenom okrog cerkve, nazadnje pa zunaj cerkve tabor. Živimo v velikih časih, ki zahteva velikih mož, zato pridite možje in fantje moravške dekanije vsi na tabor, da se tam utrdimo v katoliških načelih in pripravimo za boj proti nasprotnikom cerkve.

Tabor v Dolu pri Ljubljani

Dol, mirna zasavska vas privablja leto za letom več izletnikov, ki najdejo tu ob bistri Savi, med košatimi gozdovi in prelepimi polji prijeten odih. Ta prijazna vasica je zadnje dni vsa v pripravah na velik okrožni tabor vsega zasavskega okrožja, ki bo dne 28. avgusta pod pokroviteljstvom bana dr. M. Natlačena.

Po sprejemu gostov ob 9 bo g. dr. Zerjav bral na prostem sv. mašo in blagoslovil okrožni prapor. Po sv. maši bo govoril g. Miloš Stare. Za okrožni prehodni pokal pa se bodo merile med seboj odsakovne štafetne vrste. Popoldne pa nastopijo naši fantje in dekleta. Tudi za zabavo po telovadbi je preskrbljeno. Pridite vsi v Dol.

Slovenski dan v Kočevju

Na angeleko nedeljo (4. septembra) bodo kočevski Slovenci imeli velik prosvetni tabor — »Slovenski dan« — pod pokroviteljstvom ministra dr. Antona Korošca. Bo to dan, ko se bo čula slovenska beseda, da užje domojubna srca k vztrajnemu delu za vzpodbudo narodne zavednosti na groženem Kočevskem. »Kočevski Slovenec«, čigar prva številka je pravkar izšla, bo prihodnjim priobčil ves spored prireditve. Vabimo vse Slovence od blizu in daleč, zlasti fantovske odseke in dekliskih krožke, da so te naše narodne prireditve udeležje v kar največjem številu.

4. septembra v Šmarje pri Ljubljani

Zakaj? Tabor bo, veličastna manifestacija slovenskemu kmečkemu domu, Sloveniji in katoličanstvu. Spored je sledeči: Ob pol 9 sprejem gostov na postaji, nato sprevod, ob pol 10 sv. maša, po sv. maši kmečko zborovanje. Popoldne ob 2 litanije, ob 3 telovadni nastop Fantovskih odsekov in dekliskih krožkov; po nastopu prosta zabava s srečelotvom. Znaki za tabor veljajo isti, ki smo vam jih poslali. Tovariši in prijatelji mladine, pridite!

Zborovanje bojnikov na Brezjah

Na Brezjah bo 27. in 28. avgusta bojevnško zborovanje z blagoslovitvijo preurejenega prostora in odkritjem spominske plošče umrlemu taj-

»Gospod! Danes prihajam s prošnjo.«

»Govoril« je zajecjal Ebervaj.

Zigenot se je zgrudil pred menihom na kolena in mu objel noge. »Izgubil sem vse, kar mi je bilo drago v življenju. Vzeml me v svoje varstvo! Postati želim bogoslužec. In dober hočem biti, ko bom moral prenašati trpljenje.«

Prevzet je vzdignil Ebervaj klečečega k sebi. Možje so se plaho umaknili in videli, da je odvedel menih Zigenota k podrtemu hrastu. Tam sta sedla na deblo in trajalo je dolgo, preden je mogel ribič spregovoriti. In težko se mu je trgala beseda z jezika:

»Sneg jo je zgrabil in skale so zgrmele nanjo in zadnja njena beseda je bila: Ljubim te! Zigenotu je glas odpovedal. Kakor mrtev je obsedel.

»To ponosno in lepo življenje! Ugaslo in mrtvo!« je zašepetal Ebervaj in oči so se mu orosile. »Kakor sestra, ki mi je umrla, se mi zdil! Oklenil se je z roko Zigenota in ga pritegnil k sebi, kakor bi bilo nemo usmiljenje edina tolažba, ki jo je premogel.

»Gospod!« je zajecjal ribič. »Ne ravnaj tako dobro z menoj, dokler nisi čul vsega!« Hripavo je pripovedoval, kaj se je zgodilo, ko se je bil vrnil domov. »Tako sem ga klical na odgovor in sem pograbil križ in ga podril!« Plaho je pogledal kvišku. Ebervajne oči so bile uprte v daljavo. Tiho je pripovedoval Zigenot dalje in vsa moč njegove žive vere je govorila iz besed, s katerimi je opisoval, kako mu je Bog otel sestro in jo privedel domov. »Zdaj sem odpeljal Rotico na njen dom in sem rešen vseh skrbi. Zdaj se hočem spokoriti za vse, kar sem storil. Zvesto hočem služiti Boga in postavljati Njegov križ, ki sem ga podril!« Še vedno je molčal menih. »Gospod, ali sem se pregrešil tako hudo, da mi ne moreš odpustiti?«

»Da bi ti odpustiti ne mogel? Jaz?« Ebervaj je vstal. »Pojdi, Zigenot, iskala bova Boga in nebesa kot zvesta brata! Vsi grešimo, ker smo ljudje. V stiskah in silah nas napada dvom, naša bramba in tolažba je pa vera!«

Od podrte hiše je pritekel možki. »Gospod! Pod gredjem smo slišali stokati žensko!«

»Pojdi, Zigenot, in stopi v svojo božjo službo!«

Ribič je stekel k hiši. Tam je začel odrivati skale in vzdigovati tramovje. Ko so drugi dvigali iz rupe, ki jo je bil izkopal, rešeno žensko, je stopil ob stran in si brisal pot s čela. »Kam sedaj, gospod?«

»K naslednji hiši!« je odvrnil Ebervaj.

Tako je delal z drugimi do večera in pri svitu bakel še tja do polnoči. Sele tedaj so legli utrujeni možje za nekaj ur k počitku. Ob zori se je začelo delo znova. Toda zdaj so dvigali izpod tramovja samo še mrliče in jih molče odnašali v Lokijev les. Zenske so začele pobirati razmetano orodje in zganjati skupaj razkrojeno živino.

Proti poldnevu sta se napolila Ebervaj in Zigenot v Melinji log. Smrt je bila kosila tu skoraj še bolj nego v Gadenu; toda pogled na blede, nekrvave žrtve vode ni bil tako strašen. Kakor je ležalo truplo poleg trupla, vsa s sklenjenima rokama na prsih, so slišala spokojno v molitvi umrlim ljudem. Zenske in otroci so počivali ločeno od možkih, in prvi mrlič, ki ga je Ebervaj uzrl, je bila zvesta Mina.

Tudi živi so se vedli drugače. Sicer jih ni grudila nič manjša boleat nego njihove nesrečne brate v Gadenu, toda prenašali so je mirneje, pobožno vdani v božjo voljo. »Kar ljubi Bog daje, sme paž tudi vzeti!« Tako sta jih bila učila Hiltišalk in Hiltidiu.

Z nočjo se je zmanjšalo tudi število pogrešanih. Preneki, ki se je bil skrival po oddaljenejših zakotjih,

mor ne seže cestni prah in koder ne moti cestni trušč. Cene v tej bolnišnici so menda razmerno nizke in se ji zato prijavljajo tudi bolniki iz nižjih slojev.

Nepozabni trenutki - »Verjemite mi! So v življenju trenutki, ki ostanejo človeku nepozabni!« — »Da, jaz se na primer še prav dobro spominjam onega trenutka, ko sem vam posodil tisočak...«

Iz zemljepisja. Profesor: »Naslednje Mohameda so imenovali kalife. Kako pa se imenuje država, v kateri so kalifi vladali?« Učenec: »Kalifornija!«

Lepa tolažba. »No, je Vaša hči srečna sedaj, ko se je poročila?« — »Oh, zelo srečna! Res, da se z mojem ne razumeta, a človek ne more imeti vedno vsega, kar bi si pozele!«

Neguj svoje oči! Pomežikovanje je za oči dobro. Izperi jih parkrat, nato jih zapri in nežno drgni veke s konci prstov.

Slovo. Nadučitelj M. se je poslavljaj od šole. Učiteljica je pozvala malčke, naj gospoda nadučitelja vljudno po-

niku Zveze, vojnoemu kuratu Francu Bonaču. — Spored svečanosti bo naslednji:

V soboto, 27. avgusta bo zvečer ob pol 9 na prostem igra iz življenja svetovne vojne »Njega nie. Igrali bodo člani trboveljske skupine.

V nedeljo, 28. avgusta ob 9 sprejem gostov in pevska vaja v samostanskih dvorani. Ob 10 cerkveni govor, nato blagoslovitev preurejenega prostora pred cerkvi in sveta maša. Po cerkvenem opravilu molitve za umrle tovariše, nakar sledi odkritje epominske plošče tajniku Zveze bojevnikov Francu Bonaču. Nato bo bojevniki tabor. — Popoldne ob 2 bodo litanije.

Vabimo vse, da pridejo 27. in 28. avgusta na Brezje. Zaprošili smo za četinsko voznino po železnici. Do sedaj še nimamo rešitve. O dovoljenju bomo poročali v dnevnikih časopisih.

Iz raznih krajev

Brdo pri Lukovici. Mesec julij je bil poln raznih slovesnosti. Na nedeljo 3. julija je obhajala tukajšnja gasilska četa svojo 50-letnico. Naslednjo nedeljo smo imeli v župni cerkvi novo sv. mašo, ki jo je daroval g. Ivan Grčar iz Dupelneva. — Dne 17. julija je bil pri nas mladinski tabor, o katerem smo že poročali. — 24. julija so naš g. župnik in duh. sv. darovali slovesno zlato mašo. Na predvečer jim je prosvetno društvo priredilo veličastno baklado. Pred sveto mašo so v imenu fare darovali jubilanu krasen pluviale, občina in hranilnica sta izročili diplome častnega članstva, Prosvetno društvo diplomu častnega predsednika. Za njimi so pozdravljala zastopstva fantov in deklet Marijine družbe, Apostolstva mož in fantov ter Katoliške akcije. Za slovesnosti so dekleta napletla mnogo vencev in okrasila cerkev. Dobri ljudje so dali za to izredno slovesnost prenoviti vse lestence in svečnike. Za zlatomašinski jubilej so darovali neimenovani tudi dragoc. mašni plašč in ostalo mašno obleko. Fantje so postavili nad 50 mlajev in jih okrasili z zastavami, tako da je izgledalo Brdo kot en sam gozd mlajev in cvetja. — Na praznik Marijinega vnebovzvetja smo se poslovlili od naše priljubljene učiteljice gdč. Rezke Sorn. Tukajšnje prosvetno društvo je na ta dan sklicalo poslovilni sestanek. Predsednik društva je gdč. Sornovi v zahvalo za njene zasluge za društvo podaril krasno diplomu častnega članstva. Dekliški krožek je svoji ustanoviteljici in voditeljici poklonil lep kip Slovka in vazo s slovenskim cvetjem. V imenu Mar. vrta in cer-

kvenih organizacij so se poslovlili preč. g. župnik, za kraj. šolski svet g. župan Poznič, v imenu fantovskega odseka ji je izrekel zahvalo predsednik. Gdč. Sornova je bila zgledna in vestna katoliška učiteljica in vzgojiteljica. Mnogo se je udejstvovala v prosvetnem in kulturnem delu po naših organizacijah. Na novem službenem mestu ji želimo mnogo sreče in božjega blagoslova!

Svibno. Zadnji čas nas obiskujejo kratke, a hude nevihte, ki niso priznalele s točo. Tako je 3. avgusta ponoči naredila toča precej škode posebno v vinogradih. 6. avgusta je drugič padala precej debela toča, da je še na drugi strani naredila precej škode.

Velesovo. Naša božja pot je z letošnjo proslavo zaslovela daleč na okrog. Ne samo ob nedeljah, ampak tudi ob delavnikih prihajajo semkaj romarji in izletniki ter molijo in si ogledujejo znamenitosti. Da bi se zanimanje za božjo pot še bolj povečalo, smo izdali novo romarsko knjižico, ki odkriva čisto nove podatke v zgodovini nekdanjega samostana in opisuje tudi zgodovino božje poti ter cerkev in njene umetnine. Knjižica se dobi za nizko ceno v župnišču in v knjigarnah. V nedeljo, dne 21. avgusta popoldne je prišla semkaj ženska Marijina družba iz Mengša in prisostvovala popoldanskemu cerkvenemu opravilu. Za nedeljo, dne 28. avgusta, popoldne pričakujemo, da pride iz kranjske dekanije izbrana četa naših žena in mater, ki bodo imele tu posebno pobožnost s pridigo in slovesnimi litanijami. Izredna cerkvena prireditvev bo cerkven koncert v nedeljo, 4. septembra, popoldne ob treh. Devet cerkvenih zborov z 250 pevci se je priglasilo, da zapoje skupno in posamič odbrane cerkvene pesmi. Takrat si bo moral vsak preskrbeti vstopnico, če ho hotel priti v cerkev. Čisti dobiček se uporabi za popravilo cerkvenih orgel. — Na mali Smaren obišče našo božjo pot knezoškof dr. Gregorij Rožman in bo imel ob 10 pridigo in sv. mašo. Popoldne bo procesija s starodavnim Marijinim kipom. K tej procesiji so posebej povabljene Marijine družbe, da se je udeležijo z zastavami, fantovski odseki v krojih in narodne noše iz sosednih in okoliških župnij.

Trebnje. V sredo, 17. avgusta smo pokopali Franceta Gorca iz Vrh Trebnjega, ki je po dolgem in težkem trpljenju zapustil to solzno dolino. Bil je globoko veren in pošten mož ter oče množestvilne družine. — Gasilni dom v

Trebnjem je v večjem delu dograjen, manjkajo samo še zunanja in mizarska dela. Vsem so delavcem in dobrotnikom najiskrenejša hvala. — »Jakob Ruda«, drama, katero so v soboto, 20. in v nedeljo, 21. avgusta uprizorili tukajšnji dijaki v Prosvetnem domu, je bila lepo igrana in je bilo zaradi tega tudi dovolj veliko zanimanje.

Sela pri Sembergu. Pred kratkim je udarila strela v kozolec Ane Ozimek v bližnji vasi Orlaka. Kozolec je bil v hipu v ognju, tako da so domači gasilci kljub vsej požrtvovalnosti in naglici našli samo še kup razvalin. Kozolec je bil dvodelen in do vrha napolnjen z žitom in senom. V hipu, ko je udarila strela, je pripeljal hlapec voz pšenice. Puh strele ga je vrgel na tla, vendar hujsnega ni bilo. Škode je 20.000 din, zavarovana je bila pa za 1000 din. Pogorelko pripravljamo usmiljenim srcem.

Dobrnje. Melioracija dobrniške občine se nadaljuje. Predvidenega je za sedaj 30.000 din. Za to delo se je dosedaj porabilo 150.000 din. Da bo to delo končano, bo treba še 300.000 din. Na vsak način bo treba delati še s kulukom. — Minuli teden je zopet udarila strela v hišo posestnika špeliča iz Zagorice. Streha na hiši se je vnela, vendar pa so k sreči ogenj pogasili tako, da ni bilo posebne škode. — V našo dolino so letos tuji čebelarji pripeljali izredno veliko čebel na ajdovo pašo, ki obeta, da bo precej dobra.

Raka pri Krškem. Po uničujoči suši je vendar padel blagodejen dež, kar daje upanje, da si bodo vsaj jesenski pridelki opomogli. — Grozdje že meči. Obeta dati po množini in kakovosti izvrstno kapljico. Letošnje vinske zaloge so po večini izčrpane. Zeleni bi bilo le, da bi se tudi novi mošt dal kmalu spraviti v denar, ki ga vsakomur živo primanjkuje. — Naše orgle so popravljene. Zopet done s čistimi glasovi. — Na cesti proti Dolenji vasi bodo nadaljevali z delom, kar bo velikega pomena za prebivalce okraj Račne, ki so dosihmal morali tolikokrat broditi po blatu in vodi.

Mirna peč. V nedeljo, dne 28. avgusta bodo imeli Globodolčani posebno slovesnost. Ta dan jim bodo posvetili dva bronasta zvonca v teži 460 in 280 kg. Večjega je daroval velik dobrotnik soseskine cerkve Anton Jarc iz Dol. Globodola. Sam je določil teži zvonca, sam ga je naročil in sam tudi plačal, zvon bo pa pel v čast božjo. Lep je tak dar cerkvi in redki so

zdravijo in se od njega lepo poslovijo. Pa se vzdigne mala Milica in vpraša važno: »Ali se moramo tudi jokati?«

Rimsko leto. Prvotno so imeli Rimljani leto, ki je šlo le 10 mesecev. Pričenojalo se je z marcem. Tudi pozneje, ko so dali letu 12 mesecev, se je pričenojalo njihovo novo leto z marcem. Šele leta 153 pr. Kr. so uvedli novo leto z januarjem.

Ubogljiva. Mati: »Lizika, neštetokrat sem ti že povedala, da pri jedi ne smeš vrtati nosu.« — Lizika: »Saj tega pri jedi nikoli ne delam, mamica. Kadar vrtam nos, nikoli ne jem.«

Prepovedane kače. V Novi Zelandiji sploh ni kač, tamkaj oblasti ne dovoljujejo držati kače niti v zooloških vrtih ali zverinjah.

Dober sinček. Mati: »To je pa vendar preveč, Janček, vedno in vedno te moram zmerjati...« — Janček: »O, ljuba mamica, to nič ne de, saj ti tega ne zamerim...«

Ovoj cikovega lima uporabljamo pri krčnih žilah, vnetjih ven, kožnih obolenostih meč. Pustimo ga več tednov in nas pri isvrtevanju poklica nič ne boli.

se je vrnil zdaj zopet domov. Drugih, in njih število ni bilo majhno, ni hotelo biti od nikoder. Med njimi tudi ne samostanskih bratov švajkerja in Vampota. Ebervajc je spraševal in spraševal, toda nihče ju ni videl; z žalostnim srcem se je moral vdati misli, da sta izgubljena.

Naslednje jutro je razdelil Ebervajc može, ki so bili prihiteli na pomoč, v dve četi; ena naj bi z Zigenotom odšla k Lepemu jezeru, da bi poiskala Rekino truplo. Zigenot je odhajal brez upanja, vendar ni pustil, da bi bili odšli možje sami. Ko je odhajal, je gledal Ebervajc za njim: »Le pojdi in išči, četudi še tako boli! Bolje ta zadnja muka nego v poznejših letih neutешljivi očitki, da nisi poskusil najskrajnega, pa naj bi bilo tudi samo to, da se uveriš o njeni smrti!«

Z drugimi možmi se je hotel Ebervajc povzpeti na Ledenik k Pusti koči. In zdaj se je zgodilo prvič, da so pričeli ugovarjati. Sovraštvo teh mož proti okrutnemu graščaku, pač ni segalo preko smrti. Skoraj so bili gospod Vace in njegovi sinovi že pozabljeni; v dnevih takšne sile, značijo ure dolga leta in staro izginja pod navalom novega kakor medla iskra v jarki svetlobi bliaska. Toda v tem strašnem koncu, ki je bil zadel vso oskrbnikovo hišo, so videli jezo božjo in pravično kazen. »Pobožni oče! Ne ravnaj proti božji volji! Poglej tja gor! Okamenel stoji gospod Vaceman s svojimi sinovi v višavi, okamenel za večne čase!«

Da bi omeščal može, jih je moral Ebervajc spomniti na župana. Zdaj so se vdali in se napoliti z njim na goro. Toda na njej so našli samo razbite skale in gluho samoto. Samo eno pričo nekdanjega življenja so zasledili med kamenjem: izhojeni prag Puste koč. In po njem

je dobil ta zapuščeni svet ime za prihodnje čase: Na pragu.

Proti večeru sta se obe četi zopet sešli. Vprašaje je pogledal Ebervajc ribiča. Zigenot je zmajal z glavo in se obrnil stran.

Po dnevih strašnega uničevanja je nastopila prelepa pozna jesen, kakršno poznajo samo gore, blesteča v vseh barvah, z zlatim soncem in plavajočim srebrom. Zdelo se je, da boče sleherni dan prekositi minulega v sijaju in blesku.

Tako je čas sam tolažil in tešil potrte ljudi. Kazalo je, da so se bile gore odele v svoja najkrasnejša oblačila zato, da bi navdale srca ljudi, ki so zdvajali nad rōdno grudo, z novim veseljem za domača ognjišča, utrdile omajano zaupanje in obudile zopet staro vstobo.

Minul je pač še preneki teden, preden so se na bledih obrazih začeli blažiti sledovi gladajoče bolečine. Tudi se mnogi niso mogli otresti nekega čudnega strahu, tako da so se zdrznili že pri najmanjšem šumu. Se vedno so se bali novih pustošenj. Toda z dnevi so se navadili na zamolkli ropot, ki kar ni maral utihnit v pogorju, in niso več mislili na nevarnost. Delo, ki so ga bili v prvih dneh opravljali kakor v sanjah, jih je začelo mikati tu z veseljem jih je navdal vsak najmanjši uspeh, ki so ga v trudu dosegli. Dvakrat slajše so po napornem dnevu uživali mir ob toplem ognjišču in sleherni skopi žarek, ki jim je posijal v srce, so sprejemali kakor toplo sonce.

Lepi dnevi so ugodno pospeševali delo. Sirom doline so brez prestanka pete sekire, lopate in rovnice ter oznanjale novo življenje.

taki dobrotniki! Kot zvestemu naročniku »Domoljuba« mu tudi tukaj izrekamo iskreno javno zahvalo. Manjši zvon pa je soseskin dar. Vsa skrb je padla na oba cerkvena ključarja, katere sta časno rešila svoje delo. Bog juna bodi plačnik. — Vse okoličane pa vabimo, da se v nedeljo udeležijo v Globodolu posvečenja zvonov. Obrede bo opravil g. dekan iz Trebnje.

Primskevo pri Litiji. Romarski shod bo na Primskevo na Mali Smaren 8. septembra. Na predvečer bo ob 6 pridiga in pete litanije, nato prilika za spoved. Pridite v obilnem številu na to božjo pot, kjer deli Marija obilo dobrot!

Povlje nad Trstenikom. Sedemdeset let življenja je dopolnil za farno in občino zaslužni posestnik Janez Perne na Povlju. Občinski odbornik in prvi občinski svetovalec je bil nad 50 let. Na mesto obč. odbornika je podal ostavko pri onih »slavnih« volitvah. Cerkevni ključar pri sv. Martinu na Trsteniku je že okrog 30 let. Dvakrat smo na Trsteniku napravljali nove zvonove in vedno je Janez Perne nosil največje brige in težave pri napravljanju. Ko se je pred leti osnovala hranilnica na Trsteniku, je prevzel mesto načelnika Janez Perne. Jubilat je bil tudi večkratni načelnik vsakega odbora »Agrarne skupnosti Povlje«. Svoje posestvo je lepo uredil, da lahko služi za zgled. Življenjska pot Janeza Perneta ni bila nastilana z rožicami. Vse njegovo življenje je prepleteno s trpljenjem in trudom. Pa današnji slavjenec je, ob strani svoje družice Marije roj. Logar, ki mu je nad 35 let zvesta zakonska žena, nadvse skrbna gospodinja, predobra in ljubeča mati, pozabil in pozablja na vse težave. Bog daj našemu naročniku, v čigar hišo prihaja list od vsega početka, še mnogo srečnih in zdravih let!

Sribna pri Radečah. Toča je po nekaterih delih fare napravila veliko škodo, posebno na sadju in po vinogradih. — Kakor znano, gradimo Svibanci novo cesto proti Jaganjenci, kjer bi imeli lepo zvezo z banovinsko cesto, ki vodi proti Ljubljani. Delo vodi šolski upravitelj g. Jelenc Bogomir, ki je tudi predsednik gradbenega odbora. Upamo, da bo banska uprava še priskočila na pomoč s kako večjo denarno podporo in na ta način pripomogla potrebnim do zaslužka. — Minul mesec smo spremili k večnemu počitku mlado mamico Angelo Podlesnik, staro komaj 32 let, ki je zapustila moža in sedem malih otročičev. — Pred par dnevi pa smo pokopali upok. rudarja g. Pajka, kateri tudi zapušta ženo in pet nedoraslih otrok. — Naj v miru počivata!

Cručne. Za blagoslov nove šole, ki bo v nedeljo, 4. septembra, se vrše že velike priprave. V sprevedu, ki se bo razvil takoj po slovesnem

sprejemu uradnih zastopnikov, bo vse polno lepih skupin. Vse naše organizacije se vneto pripravljajo na to redko slovesnost. Posebno pa se je vesela šolski otroci, ki so nekje zvedeli, da bodo ta dan deležni dobrih sladkih štrukljev. — Blagoslov nove šole bo opravil g. dekan iz St. Vida ob asistenci vseh treh župnikov naše občine. Osebno se slovesnosti udeležijo tudi minister g. dr. Krek in ban g. Marko Natlačen z gospo sopogoo.

Vrh pri sv. Treh kraljih. Obsežna je naša fara kakor malokatera, toda prebivalcev ima samo 800. Zdrav in krepak rod prebiva pri nas. Saj se je primerilo, da celo leto ni bilo mrljica v fari. Naši ljudje morajo za kruhom v Ameriko, Francijo in drugam. Premalo imamo zemlje, da bi vse preredila. Letina pa letos dobro kaže. — Na Malega šmarana dan je pri sv. Treh kraljih romarski shod kakor vsako leto. Kdor se želi pripročiti mogočnim priprošnjikom, obenem pa se naučiti svežega zraka in lepega razgleda, naj pride ta dan k nam. Kmečka zveza ima tudi pri nas precej članov, ki so spadali doslej pod edinico Rovte. Ker pa so Rovte le predalec, so sklenili osnovati svojo krajevno organizacijo. Prav je tako!

Iz naših društev

Vače. Mladinska prosvetna prireditev, ki jo priredi v nedeljo, 28. avgusta, farna družina na Vačah pri Litiji, bo vsekakor za prireditelje kakor tudi za udeležence velikega pomena. Pripravljeno delo za tabor zahteva od fantov in deklet idealne požrtvovalnosti, ki bo za nadaljnja njihova prizadevanja in borbe tako potrebna. Tabor s svojim uspehom bo dal našim ljudem novega poguma na njihovem pravem potu. Upamo, da uspeh tabora bo, zlasti če vsi prijatelji katoliškega gibanja v sosesčini Vač obrnejo nanj svojo pozornost in se ga udeležijo. Žato v nedeljo, 28. avgusta, na celodnevni tabor na Vače pri Litiji!

Boh. Bistrica. Prosvetno društvo bo priredilo dne 28. avgusta ob 3 popoldne veliko loterijo v Prosvetnem domu. Prijatelje prosvete vlnudno vabimo ta dan v Bohinj. Dvojno korist bo imel: potrebuješ svežega zraka, v Bohinju ga imamo dosti; morda te čaka tudi sreča. Kupiš srečko za 3 din in dobiš lahko lepo sobno opravilo ali pa kuhinjsko, tudi štiri kolesa te čakajo, krasen sobni divan itd. Vseh dobitkov je 400. Pa še vrček piva ali malinovca bo pripravljen. Žato ves gorenjski kot ta dan v Bohinj po zdravje in srečo! Bog živil!

Mekinje. Fantovski odsek in Dekliški krožek v Mekinjah priredi v nedeljo, 21. avgusta s sodelovanjem sosednjih odsekov in krožkov telovadni nastop. Ob 2 litanije v cerkvi, nato nastop, po

nastopu prosta zabava. Sodeluje dekliška godba. Vsi vlnudno vabljeni.

Ljubno ob Savinji. Na Mali Smaren, 3. septembra bo pri nas velik prosvetni tabor. S laborom je združena tudi otvoritev in blagoslovitev novega prosvetnega doma. Kot za zaključek tabora pa telovadni nastop Fantovskih odsekov in dekliških krožkov. Vsi prijatelji katoliške prosvete, posebno pa še vsi telovadci in telovadkinje na Mali Smaren ne sme nihče ostati doma, kajti kliče in vabi vas Ljubno!

Trata v Poljanski dolini. Dan 15. avgusta je bil praznik naše mladine. Fantovski odsek je ta dan danil za blagoslov svojega prapora, kar je bilo združeno z mladinsko prireditvijo. Točno ob 9 se je pripeljal g. minister dr. Miha Krek s soprogo, gospa kumica Ivanka dr. Pucova in botrov namestnik prof. Fortuna. Zbor fantov jih je strumno pozdravil, nakar se je razvil spoved, v katerem je bilo 470 organiziranih članov fantovskih in dekliških odsekov. Sv. mašo in govor je imel univ. prof. g. dr. Lukman. Po sveti maši je bil blagoslov prapora. Po sv. maši sta govorila na taboru minister dr. Krek in prof. Fortuna. Opoldanski odmor je kar mimogrede minil. Ob pol 3 je vsa mladina napolnila župno cerkev, kjer je opravila popoldansko pobožnost. Brez vsakega presledka se je zbralo občinstvo na telovadščiku k popoldanskemu nastopu. Obširen telovadni spored so člani izvajali brezhibno. Po končanem sporedu se je nadaljeval družabni sestanek, g. minister pa se je ljubezno poslovil ter po zboru telovadcev in telovadkinj odpeljal med navdušenim pozdravljanjem.

Horjul. Fantovski odsek v Horjulu je imel dne 14. avgusta javni telovadni nastop. Telovadni program je lepo uspel. Posebno narodni pečat so vtisnile na prireditev dekleta s svojim rajanjem in lepih slovenskih narodnih nošah. Udeležba je bila, skoraj bi lahko dejali, kar splošna, kar je razveseljivo. V nepričakovanem številu so prišli tudi bližnji in daljni sosedje.

Polica pri Višnji gori. Katoliško prosvetno društvo iz Prežganja priredi v nedeljo, 28. avg. popoldne po nauku v cerkveni dvorani prelepo versko igro »Podrti križ«. Vabimo vse domačine in okoličane, da to igro obiščejo, ker bo gotovo dovolj duševnega učinka. Igra je polna ganljivih prizorov. Pa tudi zato obiščimo igro, da s tem podpremo sosedno brateško društvo. — Vstopnina bo nizka!

Zagorica — Dobropolje. Tudi naša vas si je ustanovila leta 1931 lastno gasilsko četo in zgradila gasilski dom, ki je bil blagoslovljen leta 1931. Ni pa še imela potrebnega orodja in tudi ne brigaline. Od dobrepoljske čete smo si izpo-

Dr. Fr. Trdan.

Oj, Triglav moj dom...

Ni je v Sloveniji gore, ki bi bila tako tesno združena s slovenskim srcem in a slovensko preteklostjo, kot je naš gorenjski velikan — Triglav. Opevan v pesmi in proslavljen v pripovedi, spremnja slovensko ime tudi izven mej naše ožje domovine in krepi narodno zavest v vsaki večji prijateljski družbi, ki jo pozivljajo znani domorodni glasovi:

V gorenjsko oziram se skalnato stran,
Triglava blišče se vrhovi...

Po svetovni vojni je njegov ugled še narasel. S svojimi 2864 metri višine tvori Triglav najvišjo točko v vsej Jugoslaviji. Kot mnogozkušnen stariček zre doli po slovenskem jugu, neprestano opominja: »Oj sinove majke Slave, da ječe ob njegovem vnožju Trentarska dolina, bistra Soča in zelena goriška Brda. In zdi se, da njegov opomin ni brezuspešen. Število njegovih obiskovalcev narašča, troglavi skalnati vrh postaja leto za letom bolj privlačen in priljubljen.

Tudi jaz sem že večkrat imel napravljene načrt, ogledati si Triglav na vrhu in ne samo spodaj na vnožju, toda navadno je ostalo samo pri načrtu. Preteklo leto pa je nisem mogel in si skoraj tudi več nisem upal odlakati. Monsignorju Ponikvarju sem bil v Clevelandu trdno obljubil, da pohitim o prvi možni priliki na triglavsko grmadi in poiščem ondi Zlatoroga in njegov dragoceni zaklad. Izpolniti pa sem mogel samo prvi del obljube.

Od Ljubljane do Bohinjske Bistrice nas je — tri po številu — popeljal tujerajni vlak. Pri zna-

menju Križanega in njegove Zalostne Matere zapustimo banovinsko cesto in krenemo na ozko stezo, ki vodi po hladnem gozdiču in zeleni senožeti v Srednjo vas, pomaknjeno prav k nogam sivega Triglava. Sonce je bilo ravnokar prekoračilo svojo najvišjo točko in skrbne matere so že pospravljale mize, ko dospemo v vas. Pred prvo hišo, podobno prej Krjavljevi koči kot naši kmečki stavbi, je sključen žedla kakor Nanes stara ženica. Obraz je zakrivala z rokami in sama s seboj govorila nerazumljive besede. Ko ji voščim dober dan in jo poprosim korec vode, se vzpne, pokaže globoko izbuljene oči in izgine kakor deseti brat.

»France, slab začetek,« se šali razposajeno razpoložen Gregorec.

»Danes je pač petek — boš pri drugi hiši pa ti poskušal svojo srečo.«

Ker smo namreč imeli limono s seboj, bi si bili radi utešili žejo s svežo limonado, ki jo je znal na posebno izbornen način pripraviti samo Tone.

Z nagajivim Gregorcem sva že imela prve hiše za seboj, ko naju ustavi Toneta lastni zapovedujoči glas: »Fanta, nazaj! V tej hiši es za trenotek ustavimo, tu notri je doma staro slovensko gostoljubje.«

Na pragu čedno kmečke hiše je sedel hišni gospodar, zgovoren in prijazen mož, ki je ravno pipo prižigal. V veži pa so bile zbrane okrog jedilnega stola mati, domača hčerka in suha, bledolizna gospa, ki je v svežem bohinjškem zraku iskala zaželjenega zdravja.

Gregorec se je precej okrenil in šel za Tonetom, jaz pa sem se nekoliko obotavljal in prav to je postalo usodopolno zame. Tone me namreč iznova pokliče: »No, doktoric!

Ko použijemo limonado, se s primerno napitnico poslovimo. Ze na pragu stoječega pa me zadrži prijazna hišna gospodinja. V njenih kostanjev rumenih obeh je bilo brati, da ji nekaj teži srce. »Oprostite, gospod doktoric! je začela s tistim, menda prirojenim kmečkim strahom, »oprostite, nekaj bi vas rada vprašala.«

»Le brez strahu z besedo na dan!«

»Poglejte, tale moja hčerka Marica, komaj 16 let ji je, pa ima že kal boleznj v sebi. Na zunaj se ji ne pozna — in res je bila zalitih lic, toda blede kot razcvetajoči se popek bele lilije — a roke so ji vedno mrzle in če le prime za delo, je že vsa potna. Kaj mislite vi, gospod doktor, o njeni bolezni?«

Tone in Gregorec sta jo ubrala urnih korakov na cesto, da bi ne počila v smeh, meni pa se je godilo tako, kakor našemu učenemu prirodoslovcu Erjavcu, ki je bil nekoč padel med same trgovce. Ko so mu ti pokazali večje neke rastline in jim je on pravilno povedal njeno ime in hkrati še razložil, za katere boleznj je še posebno dobra, so vsi hkrati planili nanj, češ: »Gospod doktor, moje dete ima grižo, mojo punčko lomí krč, mene po ušesih trga — katera bilka pomaga zoper to?«

V trdni veri, da sem zdravnik, mi jame tudi bledolizna gospa naštevati svoje notranje težave: kako je že hodila po raznih letovišnih, kako je že iskala zaželjenega zdravja ob sinji Adriji in kako so ji končno zdravniki navetovali sveži bohinjški zrak. Komaj pa jo prekines lahek kašelj, se že na pragu oglasi hišni oče, da se pri njem večkrat oglaševati zdravim, protin, naduha, da je že večkrat potaknil tudi zdravilno kroglice, da pa vse to niš...

sodili za nekaj časa malo ročno brigadno. Toda, ker sedanji čas zahteva tudi pri gasilstvu modernejša orodja, smo sklenili, da si nabavimo novo motorno brigadno. Nova motorna brigadna ima 18 k. s. in je odlično prestala predpisano preizkušnjo. Blagovolitev nove motorke bo na Mali Bnaren dne 8. sept. Ob tej priliki bo velika vrtna veselica z zelo pestrim sporedom. Vabimo okoljske gasilske čete in prijatelje gasilstva, da se naše prireditve udeležijo. Nova motorka bo pa le takrat nudila varstvo našim domovom, ako bo imela dovolj vode na razpolago. Nujno nam je potrebna cisterna, kjer bo vode vedno dovolj na razpolago. Priřakujemo pomoči, da bi z delom čim prej pričeli.

St. Vid pri Stični. Gasilci v Dobu imajo 4. septembra svojo prireditev. Po sprejemu gostov na kolodvoru ob 9 bo odhod k podružni cerkvi v Dobu, kjer bo ob 10 sv. maša, takoj nato pa blagoslovitev novega gasilskega doma. Ob tej priliki bo govoril naš župan g. Ignacij Pevec. Popoldne bo ljudsko veselje na Gačje-kovem vrtu s šaljavno pošto in srečolovom. Prijatelji gasilcev, pridite v obilnem številu.

Stara Loka. Prosvetno društvo bo v nedeljo 28. avgusta ob pol štiri popoldne uprizarilo v Starošolskem domu veselo igranje »Dobri strižki«. Pri igri nastopajo večinoma domači študentje, zato se priporoča za številan obisk. Med odmori bo igral tamburaški zbor, pa tudi za okrepitev bo preskrbljeno.

Suha. Ljudska knjižnica Belea priredi v nedeljo 28. t. m. vrtno veselico, združeno s kinopredstavo v soboto zvečer ob pol 9 in v nedeljo popoldne ob 6.

Slika naše vasi

Grčiča vas pri Leskovcu.

Ze daj časa je bil most čez potok v Kopi tako slab, da je moral voznik pomisliti, ali bo še smel varno čez, ali bo še voz pretežak. Treba je bilo misliti na nov most: Vaščani so se menili, da bi zgradili spet lesenega. Za kak deset, petnajst let bi že spet držal. G. Urbanč Franc, vaški odbornik pa je hotel, da se naredi nekaj trajnega. Most naj bo železobetonski, je bilo njegovo mnenje. Vedel je, da od vaščanov ne bo mogel dobiti potrebnega denarja, ker ga nimajo. — Čudno pa se zdi človeku, da so veselilni prostori zasedeni od gostov, kmetov, po dva dni in dve noči kar naprej in da prireditelji spravljajo za naše razmere bajne vsote denarja. — Obrnil se je v ugodnem trenutku na občino in z njemu lastno resnostjo, preračunljivostjo in spretnostjo dosegel lepo podporo — 50 vreč cementa. Drugo je upal do-

biti od vaščanov. Spravil se je na težko delo in zbral od vaščanov denar za betonsko železo. Ni šlo gladko, a šlo je. Delo se je pričelo. Vaščani so sami navozili peska in kamenja in pomagali pri gradnji mostu, ki jo je vodil najprej g. Felician Anton, potem pri zidarskih delih pa zelo poštvovalni g. Mežič Jože. Za vse pa je skrbel v prvi vrsti g. odbornik sam in bil tudi pri vsakem delu. V dveh dneh je bil most v glavnem gotov. Ker pa g. odbornik ni hotel delati mostu po pregovoru, ki si ga je nekdo upal izreči: »Rasti trava, dokler ne pogine krava!« se je strašno zameril nekaterim »modrim« vaščanom in ti so začeli most na vse načine grajati. Most, da je veliko previsok, in plošča bi se smela biti glazirana, čes, da bo živini drselo. Nič niso pomagala pojasnjevanja, nič sklicevanja na inženirja. Ljudje so gnali svojo in iz jeze, da se ni poslušalo nasvetov teh, in se ni delal most po zgoraj omenjenem pregovoru le za en rod, se je spravil ponoči nek zaslavec in s kranpom junaško oddrobil prejšnje popoldne narejeno glazuro na škarpji. Da ne bi to grdo dejanje pričalo o nekulturi in surovosti vaščanov, je šel g. odbornik in g. Mežič Jože, da sta škodo popravila.

Zdaj je most popolnoma gotov in promet se redno vrši po njem. Nič ni previsok, ker so dvignili cesto in jo bo še treba, ker čez njo nastopi ob povodnji do pol metra globoko voda. Tudi ne more nihče več reči, da drsi, ker se je pokazalo, da ne drsi, dasi pesek na mostu še ni popolnoma stlačen.

Pri vsem delu je požrtvovalno pomagal odbornikov brat bogoslovec.

V ponedeljek, 15. t. m. je prišel v Grčičo vas g. župan Stare in g. občinski delovodja Pregelj. Ogledala sta si nov most in izrekla zelo laskavo priznanje: »Grčičani ste lahko hvaležni odborniku, da vam je zgradil tak most, ki mu v celi občini ni para.« Potem sta ogledala cesto skozi vas in jo ponovno razmerila, deleča pa, ki še niso bili nasipani, prodala. Zopet je dobil g. odbornik zadoščenje, ter se je ponovna razdelitev popolnoma ujemala z razdelitvijo, ki jo je izvedel še prej odbornik sam, a ki ni bila vsem po volji in so zahtevali g. župana. Zdaj pa pridno vozijo pesek na cesto domala vsi, katerih ceste so bile prodane.

Nisem pisal tega zato, da bi grdi! Grčičo vas. Saj moram reči, da Grčičani niso nič slabši, kot so vaščani drugih vasi, če niso še boljši. Povedati hočem le, kako dobrega odbornika imajo in s kako veliko zavistjo gledajo njegove uspehe. Povem, da bi bile marsikatero druge vasi vesele in ponosne, če bi imele takega moža, kot ga ima Grčiča vas, pa čeprav bi bil samo 27-letni fant, moža, ki bi se tako nesebično trudil za blagor vaščanov, kot se trudi g. Urbanč Franc. Zvedel sem, da imata z bratom v načrtu tudi izvršitev

grškega polja in regulacijo potoka in Senuš in da mu je kr. ban. uprava že odobrila kredite za izdelavo načrtov.

Kmetje, čas je, da se že enkrat spametujemo in bodimo hvaležni vsakemu, ki hoče za nas delati, pa naj bo mlad ali star, preprost ali učen. Ne pripovedujmo venomer in povsod, da smo zasukani kmetje, ampak dajmo se raje poučiti od tistih, ki so iz nas izšli in nam zvesti ostali. Bodimo jim hvaležni, če nam hočejo pomagati, ne sovražimo jih zaradi tega. Pomagati bomo moral drug drugemu, če nočemo, da bomo večni hlapci. Iztrebimo iz sebe tisto znano kmečko zavist in nupih in bodimo veseli, če sosedu dobro gre! V slogi je moč! To mora biti naše resno načelo.

NAZVANILA

n Zveza absolventov kmetijskih šol priredi 11. septembra enodneveni izlet z avtobusom v Po-stojno in Trst. Vožnja s kolektivnim potnim li-stom stane 80 din. Prijave sprejema do 8. sept. tajništvo ZAKŠ, Miklošičeva cesta 22-I., Ljubljana.

Nov dekliški konvikt v Ljubljani. Sestre sale-zijanke so odprle Dekliški dom in konvikt na Karlovski cesti št. 22 v Ljubljani. Konvikt nudi dijakinjam, katere obiskujejo meščanske šole ali gimnazije v mestu, poleg oskrbe tudi versko in нравno vzgojo po načelih av. Janeza Boska. — Plačilni pogoji so prav zmerni in po dogovoru s starši. Za sprejem je treba pišmeni prošnji priložiti zadnje šolske spričevalo, zdravniško spri-čevalo, krstni in rojstni list ter priporočilo doma-čega dužnega pastirja. Vsa pojasnila in pogoje daje: Ravnateljstvo sester Marije Pomočnice (sa-lezijank) v Banovinskem deškem vzgajališču na Selu, Moete, Ljubljana.

k Sušenje sadja v gospodinjstvu. Kako pripra-vimo pripristo pa praktično sušilnico za sušenje sadja na štedilniku, nam pove slika z navodili v knjižki »Kuhaj varčno in dobro«. Cena 3 din. Plačljivo tudi v pisemskih znakih. Dobi se pri upravi Vigradi, Ljubljana, Masarykova c. 12.

n Člani bivšega Jugoslovanskega polka Matije Gubca v Tomaku, ki so po Dobrov. zakonu za to upravičeni, se pozivajo, da se obrnejo za pristop in izpolniteljnost osebnih podatkov na okr. organi-zacijo Zveze vojnih dobrovoljcev, Ljubljana, Fran-čiškanska ulica 10.

Dva milijona in pol je Slovencev, od teh 1 milijon 800.000 izven Jugoslavije. Grozne številke! Podpirajmo na vse moči delo Izse-ljenske zbornice v Ljubljani!

iz tega mučnega položaja me v hipu reši Tone. Ko zaslišim njegov ponovni klic: »Doktor, naprej!« sem dan, že odhajajoč, nekaj splošno veljavnih zdravniških navodil s zatrdilom, da se bodo prej ali pozneje pokazali tudi učinki.

Popoldne nam je postal po tem komičnem dogodku tako prijeten in kratek, da nisimo čutili ne vročine ne utrujenosti, ko smo okrog devete ure zvečer zagledali Vodnikovo kočo na Velem polju.

Večerno nebo je bilo še dokaj čisto in jasno, le na zapadni strani je bilo videti nekaj neznatnih oblakov. Triglav, ponekod odet z mladim snegom — tri dni prej je bil namreč sneg pobelil vrhove — in sosedni velikani so se zarili v blede mesečini. Aleksandrova kočja in razorana kame-nita pobožja so se zdela tako blizu, da bi jih le z nekaj koraki dosegel. Zavriskal sem na vse grlo. »Zdaj pa še zapojmo Veberni zvon! Tone, intoniraj! V domači popevki bomo najlepše izra-zili svoja čustva in tako skupno napravili poklon očaku Triglavu.«

Ob vstopu v Vodnikovo kočjo smo še imeli na-men samo nekoliko odpočit se in še isto noč do-seči kočjo in kapelico Matere božje na Kredarici. Toda v hipu se nebo zavije v temne oblake, prvim debelim kapljam sledi močan vihar in vsuje se ploha. Okna in vrata šklepečejo, naša trojica pa v miru počiva čaj, ki ga je v naglici pripravila v oskrbnica Minka iz Srednje vasi. Lesena planin-ska kočja je namreč pritrjena z železnimi vrvmi, ki leto in dan kljubujejo nevihti in viharju.

V koči smo naleteli na dva hrabolazca, ki sta nekoliko pred nami dospela tja. Gospodinja sred-njih let in ne najbolj prikupljive zunanosti je prebrala Planinski vestnik in se kratkočasila z

dovtipi iz Kikiriki, gospod pa je z vidnim sado-voletvom kadil trabuko. Po prvem, kratkem me-debojnem pozdravu smo kmalu začeli obnavljati bolj in manj važne doživljaje preteklega dneva; pri kapljici rdečega cvička pa smo že postali turi-stovsko zaupljivi. V prijetni družbi smo skoraj pozabili, da smo 1800 m nad morjem. Šele ko nas je kukavica na stenaki uri opozorila, da se skoraj poslovi stari in napoči novi dan, smo zlezli v podstrešje.

Postelja je bila, turistovsko povedano, naravnost izborna in vendar dolgo nisem mogel zatisati očesa. Zunaj, tik pod mojo glavo, je v globočino padal gorski studenec, zdaj pa zdaj je bilo čuti zvonec govodi in drobnice, ki se je stiskala okrog ognja na trati pod kočjo. Steer pa je bilo vse tiho, tudi vihar se je bil že polegel. Pa kljub temu nisem mogel zaspati. Na moji levi in desni so se namreč oglašali pretrgani in zamoklo hropelci zvo-narokrog je bilo sveže, ljubko in veselo — kakor navadno po blagodejnem dežju.

Minka je tudi že imela pripravljen čaj, mleko in kruh, ko smo prihajali iz podstrešja. Toda skrbna ženica je delala račun brez krčmarja.

S tovarišem Gregorcem sva namreč odklonila nje-no prijazno ponudbo, ker sva še isto jutro hotela maševati na Kredarici, 2515 m visoko. Še daries mi je živo pred očmi njen v hipu spremenjeni obraz. Revica se trudi vse sezono od zgodnje po-mladi do pozne jeseni, včasih sameva dneve in noči, celo v smrtni nevarnosti je še bila, in zdaj bo ob par krajcarjev zaslužka. Pač huč je boj za vsakdanji kruh!

Steza se zopet vije više in više; med klini in železnimi vrvmi smo že prekorčili prve prepade, rastlinstvo izginja, le tu pa tam se v jutranji rosi blesti belorumen Triglavski rož, pokrajina po-staja bolj in bolj divja. Vzpne se še eno rido in že smo v območju večrega snega in večnega ledu. Veličasten razgled se nam odpre s te višine. Pod nami zevajoči prepadi, nad nami snuje nebol življenje nima več prostora v tem prostranem kamenitem morju, le orel, kralj višin, še gnezdi v kakem nedostopnem duplu, da tako kraljuje povsod v vsej svoji svobodi.

Na Kredarici smo. Kredarica nalikuje ovalno vzpeti planinici, ki jo oklepajo nekoliko višji skal-nati vrhovi. Nad njenim hrbtom se dviga Mali Triglav, od katere jo loči le nekaj metrov glo-boka škrbina. Na Kredarici se stekajo vsa pota, ki vodijo na Triglav: iz Bohinjske doline čez Velo polje in Komarčo, od Save Dolinke pa iz Moj-strane in Kranjske gore. Ob stiku vseh teh potov se ponosno vzpenja Triglavski rož, ki jo je po-stavil s pomočjo Slovenskega planinskega društva leta 1896 g. župnik Aljaž, oče slovenskega planin-stva. Ta krasna in prostrana planinska kočja je najvišja izmed vseh slovenskih planinskih koč. Dunes je v njej nad 60 postelj.

(Nadaljevanje sledi.)

P I S A N O P O L J E

Avstrija ni prišla revna v Nemčijo

V Gradcu izhajajoča »Grazer Tagespost«, ki je po priključitvi Avstrije k Nemčiji postala uradno glasilo narodnosocialistične stranke za Gau Štajersko, je izračunala, koliko denarja je Avstrija prinesla s seboj, ko se je vrnila v naročje nemške matere. Casopis ugovarja neresničnim vestem, da je bila Avstrija vsa v bedi in revščini. V dokaz navaja proti temu zelo zanimive številke. Tako je ob času priključitve avstrijska na-

Gad pri svojem kosilu

rodna banka razpolagala z zakladom (zlato in inozemske zlate valute) v znesku 220 milijonov mark. Nadalje je imela Avstrija stalno naloženih 53 milijonov mark v angleški narodni banki. Dobiček zunanje trgovine je znašal 100 milijonov mark, ne vračunajoč plačila, ki jih je bila ob priključitvi dolžna Nemčiji. Nadalje je bilo po raznih denarnih zavodih in pri zasebnikih shranjenih za 1 milijardo 600 milijonov mark zlata, zlatih valut in drugih zlatih vrednot, ki jih je nemška vlada sedaj s pomočjo obvezne oddaje zbrala v zakladnici podružnice nemške banke na Dunaju. Če seštejemo vse imenovane vsote, dobimo znesek 1 milijarde 953 milijonov mark, ali malo manj kot dve milijardi mark zlatega premoženja, ki ga je stara Nemčija našla v Avstriji, ko si jo je priključila. Dota, ki jo je Avstrija prinesla s seboj, torej ni nikakor neznatna, posebno če jo primerjamo s 75 milijoni mark, ki jih je takrat imela v blagajni nemška državna banka v Berlinu. (V našem denarju znaša vsota 2 milijard mark približno 30 milijard din, vsota 75 milijonov mark pa 1 milijardo 125 milijonov din, ako računamo eno marko po 15 din. Op ur.)

Krščansko delavstvo in komunizem

»Gorenjec« prinaša uvodnik, v katerem čitamo tudi tole:

V zadnjem času se množe od strani komunizma poskusi za skupno delovanje s katoličani. Prijazne so njihove besede, lepe njihove obljube! Kateri delavec bi ne bil za boljši kos kruha, ki se mu obeta. Kaj naj misli katoličan o tej ponujeni roki in kakšno naj bo njegovo stališče do komunizma?

Stališče krščanskega delavca je v tem pogledu jasno. Vse naše moči so na razpolago za vsako pošteno sodelovanje v dosego pravičnega socialnega reda. To je naša krščanska dolžnost. Ne odstopimo pa niti pičice od resnice, od nauka našega edinega Gospoda in Odrešenika. Ako imamo doma čisto studenčico, ne bomo hodili k sosedu po kalno kapnico.

Mi ne sovražimo nobenega komunista. Naš brat je. Koliko jih je, ki v dobri veri nosijo to ime, ker ne poznajo resnice. Živimo bolj dosledno po sv. veri, da bodo spoznali lepoto krščanstva in ga vzljubili.

Nasprotni smo le brezverskemu komunističnemu nazoru, ki ga smatramo za večjo delovnega ljudstva.

Komunizem tudi poziva na delavsko skupnost. Če si delavec, moraš z nami. Toda kje je edinstvo v resnici? Marksizem šteje že danes štiri internacionale, ki si med seboj nasprotujejo. H kateri nas vabite?

Mi katoličani imamo eno samo internacionalo. To je ustanovil Jezus Kristus, delavec in prijatelj ljudstva. V to vas vabimo, bratje. Sprejmite našo ponujeno roko v skupno borbo za pravico in ljubezen. Pred nami naj bo križ, ker le v tem znamenju bomo zmagali. Nas pa ne vabite na nevarna pota, ki peljejo v prepad.

Vdovo voditelja ruske revolucije so v Moskvi zaprli, ker se ne strinja z divjanjem sedanjega gospodarja Rusije — Stalina.

Katoličan mora ljubiti svoj narod

1. Človek je dolžan, da svoj narod in svojo narodnost bolj ljubi kakor druge. Ta ljubezen je vcepljena človeku že od narave in je krščanska vera ne odpravlja, marveč jo goji in oplemenituje.

Kristjan torej ne samo sme, marveč je dolžan ljubiti svojo narodnost. Saj sta tudi ljubezen do samega sebe in ljubezen do staršev ne samo dovoljeni, marveč ukazani. Dolžni smo ljubiti narod, ki mu pripadamo, ker narod tvori veliko družino, veliko zvezo sorodnih teles in duš. Če krvne sorodnike bolj ljubimo kakor tuje, smo tudi lastni narod dolžni bolj ljubiti nego kateregakoli tujega. In kakor otrok lastno mater bolj ljubi nego tujo, če tudi tuje ne zaničuje in ne sovraži, tako smo tudi mi dolžni lastno narodnost bolj ljubiti nego tujo, čeprav tujih narodnosti ne zaničujemo in ne sovražimo.

Ljubezen do naroda je utemeljena v naravnem pravu, torej v volji Stvarnikovi. Kakor nam je dal Stvarnik že od narave večjo ljubezen do

Dirkači iz St. Jerneja se vneto pripravljajo za velike konjske dirke, ki bodo to nedeljo v St. Jerneju.

Kupujte pri tvrdkah, ki oglašajo v „Domoljubu“!

staršev kakor do drugih ljudi, tako nam je vcepil v srca tudi večjo ljubezen do naroda, ki mu pripadamo.

Naravno je torej, da se tesneje družijo med seboj ljudje, ki govorijo isti jezik. Ljubezen do svojega naroda je torej predpis naravnega prava, ki ga krščanstvo ni odpravilo in ga ne bo odpravilo. Kristus Gospod pravi izrecno, da ni prišel, da postavo odpravi, marveč da jo izpopolni.

Bog je torej začetnik ljubezni do narodnosti kakor ljubezni do vere; obe ljubezni sta torej sestri dvojčici, ki imata istega Očeta, Boga. A kakor Bog ne more sam sebi nasproovati, tako tudi ne more biti ljubezen do vere v nasprotju z ljubeznijo do naroda.

Vidimo torej, da so sam Kristus Gospod, pre-roki apostoli. Mati božja in vsi resnično sveti imeli gorečo ljubezen do svojega naroda. Kristus sam pravi, da je poslan v prvi vrsti do zablodelih ovc hiše Izraelove. Gorečo ljubezen do naroda najdemo pri prerokih, pri mučenicih, pri Materi božji, pri apostolih.

Zato je tudi katoliška Cerkev vedno upoštevala čustva narodov pri svojih apostolskih delih pri spreobračanju ljudstev. Za misijonarje in dušne pastirje je določila Cerkev po možnosti ljudi ista narodnosti, kar je bilo na kerjet tudi veri sami. Povsod je Cerkev ustasavljala narodne praznike, namreč praznike deželnih zaščitnikov (patronov). Spreobrnjenim paganskim narodom je pustila Cerkev od prednikov podedovane narodne navade in običaje, dala jim je samo krščansko ljubo, s čimer jih je še silneje utrdila. To dejstvo najdemo pogosto pri obnašanju Cerkve do pokristijanjenih narodov. Samc razne narodne napake in slabe navade je Cerkev vedno skušala odpraviti, kar je bilo dotičnim narodom samo v korist. (Iz poljskega lista: »Ilustrovani pšegljond katolicki«.)

DROBTINE

8 milijonov gobavev na svetu. Anglička podružnica Zveze sv. Frančiška za gobavce je imela svoj letni občni zbor, kjer je bilo poročano, da je dandanes na vsem svetu 6 milijonov gobavev, izmed katerih jih je 2 milijona na angleškem ozemlju. Samo ena desetina teh siromskov ima pravilno oskrbovanje, vsi drugi nesrečniki so več ali manj odvisni od pomoči svojih soljudi. Z oskrbovanjem samo enega gobavca je nr leto potrebnih 15 angleških funtov šterlingov, kar je v našem denarju nekako 3500 denarjev. Ena oskrbna sestra pa stane na leto 30 funtov šterlingov ali 6000 dinarjev. Potemtakem bi taka sestra, ki streže gobavcem in jih zdravi, dobivala na mesec vsega skupaj kakih 500 dinarjev.

Indijanka bo blažena. Auditor apostolske delegacije pri vladi Združenih držav Severne Amerike v New Yorku mgr. Vagnozzi je bil te dni od svetega očeta sprejet v zasebni audienci. Pri tej priliki je monsignor Vagnozzi papežu izročil 70 prošnje, da bi bila k blaženosti prišeta Indijanka Katarina Tekakvitha. Prošnje so sestavljene v različnih indijanskih narečjih. Monsignor Vagnozzi je te prošnje izročil papežu po naročilu katoliških Indijancev iz Združenih držav in iz Kanade. Prošnje so bile vložene v dragoceno hrastovo skrinjico, ki je vsa okrašana in poslikana. Ta dragocena skrinjica je najmanj 250 let stara. Njen les je še iz tistih časov, ko je še živela Katarina Tekakvitha, katero dandanes vsi Indijanci že časte in ji izkazujejo svetniško čast.

Plinska vojna pred 2000 leti. Splošno prevladuje mnenje, da so začeli uporabljati strupene pline kot vojno sredstvo šele v 20. stoletju. Toda zgodovina pripoveduje, da so jih uporabljali že pred 2000 leti. Tukidid pripoveduje v svojem poročilu o obleganju mesta Delion pred 2500 leti, da so Spartanci napolnili votla delba s smolo, žveplom in žarečim ogljem. Sam smräd je obleganca prisilil, da so se vdali sovražniku. Kitajci so se postuževali tudi podobnega načina. Lonce, napolnjene z žveplom in arsenikom so postavili tako, da je smräd šel v smeri vetra proti sovražniku. Jedek smräd je preganjal nasprotnika. Tudi Leonardo da Vinci se je ukvarjal s tem, da bi iznašel strupene pline. V letu 1557. je Nemeck Veit Wulf pripravil arzenov plin. Slavni kemik Glauber se je bavil s tem, da bi spojil zmes solne kisline in terpentina. Za časa svetovne vojne pa je kemija bila vsa v službi vojne.

V vsako hišo »Domoljuba«!

NAVEČJA DOMAČA TRGOVSKA HIŠA V JUGOSLAVIJI

BARHEND vzorčasti 8⁵⁰

CREPE MAROČNE moderne barve 34

CREPE DE CHINE v vseh barvah 18

Krasna in VOLNENA tkanina gladka 40

VOLNENA tkanina za obleke razne barve 27

TKANINA za kostume in plašče 50

Stenček CELJE 19

UMIŠKININ VZORČI
ZASTONJ

Slovenski dom

JB NAS CENENI POPOLDNEVNIK, KI GA SVOJIM CITATELJEM TOPLO PRIPOROČAMO. IZHAJA VSAK DELAVNIK OB 12 IN STANE MESEČNO SAMO 12 DINARJEV. ZA ONEGA, KI SI NE MORE NAROCITI »SLOVENCA«, JB »SLOVENSKI DOM« POPOLNO NADOMESTILO. PISITE NA DOPISNICI UPRAVI »SLOVENSKEGA DOMA« V LJUBLJANO, SAJ VAM POSLJE NEKAJ STEVILK LISTA NA OGLED.

Črni gaber

od 18 cm premera in 120 cm dolžine naprej **iščem** vasko množino. — Ponudbe pod »Ostryac na upravo Domoljuba štev. 10741.

Bogoljub

najboljši in najlepše opremljeni nabožni mesečnik v naši državi. Ima vedno lepe slike v bakrotisku. Pišite, da ga Vam pošljejo na ogled. Naslov: »Bogoljub«, Ljubljana, Jugoslov. tiskarna.

CELO LETO MOŠT (šira)

lahko trajno pripravite iz grozdja, kakor tudi vse sadne sokove
Brez kakih aparatov! Brez izgube časa! Brez strokovnega znanja!
s pomočjo **NIPAKOMBINA A/II.**

Odlična iznajdba današnje znanosti! Enostavno! Pecenil! Higijensko!
Odobrilo Ministrstvo poljedelstva.

Pojasnila in cenik pošlje brezplačno: **RADIOSAN, Zagreb, Dukljaninova ul. 1.**

Ni vse zlato, kar se sveti!

Zato ne kupujte od tistih, ki Vam po Vaših domovih in vaseh vsiljujejo razno blago. Ako hočete biti po nizki ceni dobro oblečeni in obuti, pridite v staroznano trgovino z mešanim blagom

Ivan A. Grosek - Trebnje

NAGLUŠNI!
VIBRAPHON
nov pripomoček za sluh, praktično neviden neelektričen, nobene žice, brez baterije, nikake pritiskine. Zdravniško preizkušen in priporočan. Zahtevajte brezplačno prospekte in pogoje za
30 DNEVNO PREIZKUŠNJO
APARATI VIBRAPHON
(Dep. 17. C.) Zagreb. Boškovičeva ul. 3.

Kdor hoče najugodnejše prodati:

dolarje, lire, franke

in sploh tuji denar, naj se obrne na **Prometno banko v Ljubljani**

poleg škofije. — Banka je ves čas krize izplačevala vloge neomejeno v vsaki višini

Od 1. - 12. septembra
Ljubljanski
velesejem

Polovična vozilna
na železnici, parobrodih.

Na odhodni železniški postaji kupite rumeno legitimacijo za din 2.—.

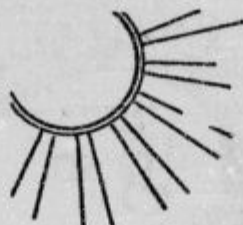
Mednarodna razstava fotografije in filma • Umetnostna razstava • Gospodinska razstava • Vzoren sadni vrt • Obrt, industrija, pohištvo, aeroplani, avtomobili • Plemenski psi 1. in 2. IX. • Tekma harmonikarjev 11. IX.

Lepo zabavišče, velikomestni variete.

Nagradno izobrazje. Šarite za obiskovalce velesesjema: Motorno kolo, radio-aparat, šivalni stroj, 30 koles.

Mengeš. Fantovski odsek in dekliški krožek prireditel v nedeljo, dne 28. avgusta popoldansko prireditel v telovadnim nastopom, kateri sledi prosta zabava s areoločovom. Vabljeni vsi.

V vsako hišo »Domoljuba«

Prav za zdravje Vašega otroka je sonce nujno potrebno. Toda za netno otroško kožo je lahko škodljivo. Zato namažite poprej celo telo s kremo Nivea ali s oljem Nivea. Na ta način se okrepi mlado kožno stanje, koža porjavi hitro in enakomerno, a neraznosi sončnih opeklin se zmanjša. Če namažete otroka, ga s tem varujete tudi prehlajenja.

Mladost ne more pogrešati
moje pomoči!

Mali oglasnik

V vsa drobna vrstica ali nje prostor veija za enkrat Din 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potrebščine ali prodajajo svoje pridelke ali iščejo poslov oziroma obrtniki pomočnikov ali vavencev in narobe. Pristojbina za male oglase se plačuje naprej.

1000 kg ovsa

in dve osi (aksi), težki po 17 in 26 kg, kupim. — Valentin Gostiačar, Kleče 4, Dol pri Ljubljani.

Krojaškega pomočnika

in vajenca sprejemem. Alojzij Blaznik, Zgoranja Benica štev. 53 pri Kranju.

Malo posestvo

priljavno za kolarsko obrt na prometnem kraju kupim ali vzajem v najem. Ponudbe na upravo Domoljuba pod »Dober promet« štev. 12.940.

Vajenka

za trgovino z mešanim blagom na deželi sprejemem. — Ponudbe na upravo Domoljuba pod »Oskrba v hišic številka 12.931.

Pastirja

sprejemem. Anton Dremelj, gostilna, Laverca pri Ljubljani.

Dehke

iz krščanske družine sprejemem na kmetijo blizu Ljubljane. — Dimnik, Jarše 6, pošta Moste v Ljubljani.

2500 Din

potrebujete, da zaslužite 1000 Din mesečno. Pišite: »Anos«, Maribor.

Hostanjeve droge

6-7 m dolge, v zimi sekane, kupi takoj obina Smedelnik.

Dehke za vsa kmečka dela sprejme Plevnik, Tomačevci pri Ljubljani.

Pravo, dobro mlekarijo, co, kupim. Ponudbe z natančnimi podatki in garancijo mleka na: Rudnik št. 15, Ljubljana.

Cvetlični med kupujem. Najnižje ponudbe na upravo Domoljuba pod »Med« št. 12.977.

Služkinja z dežele

z znanjem kube dobi službo v boljši gostilni. Nastop takoj. Gostilna pri Loveu Rimska c. 24

Hlapca in dehke

za kmečka dela se sprejemem. Dravljic 18, Ljubljana.

Mizarskega vajenca

sprejemem. Hrana in stanovanje v hiši. Puc Viktor, Mojstrana.

Čevljarsk. pomočnika

in vajenca sprejemem z oskrbo stalno. Pisma na upravo Domoljuba pod »Novo mestoc številka 13.742.

Nov redilni prašek

»REDINE« za prašiče. Vsak kmetovalec si lahko hitro in z malimi stroški zredi svoje prašiče. Zadoštuje samo 1 zavitek za 1 prašiča ter stane 1 zavitek 6 din, po pošti 12 din; 3 zav. po pošti 24 din. Uspeh vam je zagotovljen. Prodaja drogerija Kanc, Ljubljana, Zidovska ulica 1.

Košnja otave

prodam. — Borštinar, Dvor 11, Št. Vid nad Ljubljano.

Za vsakogar

najboljši nakup obleke, perila in vsa praktična oblačila. — Presker, Sv. Petra c. št. 14, Ljubljana.

Moševa esenca Mostin

Z našo umetno esenco Mostin si lahko vsakdo z malimi stroški pripravi izborno, obstojno in zdravo domačo pijačo. Cena 1 steklenici za 150 litrov Din 20.—, po pošti Din 35.—, 2 steklenici po pošti 55 Din. — Prodaja Drogerija Kanc, Ljubljana, Zidovska ulica 1.

Šepelj

skoraj nov, ugodno napredaj. — Uibert Franc, Suba 8, Kranj.

Za velesesjem

nekaj popolnoma novih koles, šivalnih strojev, otroških vozičkov in vsakovrstnih drugih predmetov po izredno nizkih cenah napredaj samo pri »Promete« nasproti križanske cerkve v Ljubljani.

Vajenca

kmečkih staršev, sprejemem za mizarsko obrt. Franc Kregar & Co., Vižnarje štev. 87, Št. Vid nad Ljubljano.

Kolesa

najnovejši letošnji modeli v največji izbiri že od Din 550.— naprej. — Nova trgovina, Ljubljana, Tyrševa cesta 36, (nasproti Gospodarske zveze).

Rože

polbove, jazbečeve in vse druge vrste kupim. Kupim tudi svinjake ščetine, konjsko žimo, goveje repove in arovco. — Zdravič, trgovec z usnjem, Ljubljana, Stari trg, nasproti kavarni Zalaznik.

Hlapca

sprejemem takoj. Franc Lap, Dobrava 4, Ježica.

2 krojaška pomočnika

sprejme Ivan Mohorčič, Žužembert.

HRANILNICA IN POSOJILNICA

V KAMNIKU (ŠUTNA 22)

reg. zadruga z neom. zav.

Obreduje hranilne vloge do 5%

5000 milj daleč so naročili jedila za svatbo. Te dni so časopisi poročali, da sta se zaročila v Egiptu perzijski prestolonaslednik in sestra egiptskega kralja Faruka. To poročilo je bilo kratko, res uradno. Kaj pa hočejo drugače tudi poročati o tem? Ali naj mar na široko pišejo o vsaj podrobnosti tega svečanega obreda in o velikih pojedinah, brez katerih v takšnih visokih krogih tako ne gre. Časopisi morajo skrbeti, da svojim bralcem povedo čim več različnih stvari in da za to ne trtijo svojega dragocenega prostora a preveč raztegnjenimi poročili o stvarih, ki prav tako zadoštujejo, če so bolj kratka. Naj v kratkih besedah povemo samo, kakšno ko-

Ostanke za moške in ženske obleke

n. pr.: ostanke od moških štofov in hlačevine, za posamezne hlače, ostanke od ženskega vol. blaga, zameta in barhenta, ostanke od letnega navadnega in boljšega blaga, kakor tudi razne blagove za posteljino, odeje, deke, koce, zimске rjuhe, volnene jopice, moške srajce, moške in ženske dežnike, blago za predpasnike itd. prodaja zaradi selitve v nov lokal po globoko znižanih cenah tvrdka

F. I. Goričar - Ljubljana
Sv. Petra cesta 29.

silo so pripravili slavnostnim gostom, ko sta obhajala zaročo sestra egiptskega kralja Faruka in perzijski prestolonaslednik v bajni palači Antoniadis v Aleksandriji. Vse delikatose za to pojedino so naročili v daljnem Londonu 5000 milj daleč od Aleksandrije. Pripeljalo jih je v Egipt letalo »Callipoc«. Ko so ta jedila naročili, so pristavili: »Naj stane, kolikor hoče, biti mora najboljša.« Tako so res najboljša postrvi, fazani in druge delikatne stvari »letele« 5000 milj daleč iz Londona v Aleksandrijo na bogato okrašeno slavnostno mizo pred visoke svate.